

உன்னை
புறம்பே
தள்ளாத
இயேசு

“என் சத்துருவே, எனக்கு விரோதமாய்ச் சந்தோஷப்படாதே; நான் விழுந்தாலும் எழுந்திருப்பேன்; நான் இருளிலே உட்கார்ந்தால், கர்த்தர் எனக்கு வெளிச்சமாயிருப்பார். நான் கர்த்தருக்கு விரோதமாகப் பாவஞ்செய்தேன்; அவர் எனக்காக வழக்காடி என் நியாயத்தை விசாரிக்கும்மட்டும் அவருடைய கோபத்தைச் சுமப்பேன்; அவர் என்னை வெளிச்சத்திலே கொண்டுவருவார், அவருடைய நீதியைப் பார்ப்பேன்.”

-மீகா 7:8,9

சமர்ப்பணம்

என்னுடைய எல்லா துரோகங்களையும், தவறுகளையும், தம்
கள்ளமற்ற அன்பினாலும், மிகுந்த கிருபையினாலும்,
மன்னித்து மறந்து, இன்றும் என்னை நேசிக்கின்ற
என் அன்பர் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு
இந்நூல் சமர்ப்பணம்.

நன்றி மடல்

இந்நூலை எழுத எனக்கு கிருபையளித்த என் தேவனுக்கு முதல் நன்றி.

என் அன்பர் இயேசு தம் அளவற்ற ஞானத்தினால் முன்குறித்துப் பரிசளித்த என் அன்பு தாய் தந்தைக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி.

இந்தப் புஸ்தகத்தின் காரியங்களுக்கு அனைத்து விதத்திலும் பெரிதும் உதவியாக இருந்த கோமர் அவர்களுக்கும், பிழைதிருத்தம் செய்த ஷாலினா பெர்சி டெலிசியாவுக்கும், ஜெபத்தில் உறுதுணையாக இருந்த ஜான்சன் அண்ணா, நிரஞ்சன் அண்ணா, மற்றும் குட்டிக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றி. எல்லாவிதத்திலும் என்னை ஊக்கப்படுத்திய அன்பு தோழன் ஐயாதுரை, தங்கைகள் ஐஸ்வர்யாவுக்கும், சஷ்டிபிரியாவுக்கும் மற்றும் பிரதீப் அண்ணா, ஜார்ஜ் எஸ்லி, ரவிசங்கர், பரமசிவம், தானியேல், யோசுவா, இவர்களுக்கும் என் நன்றி.

ஆண்டவர் இயேசுவின் இரட்சிப்பை எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி எங்கள் குடும்பத்தை ஆண்டவரை அறியும் அறிவில் வழிநடத்திய அன்பு போதகர் திரு. வின்சென்ட் அவர்களுக்கும், திரு. அருள்தாஸ் அவர்களுக்கும் மற்றும் மறைந்த சிசே அவர்களுக்கும், என் நன்றி.

உன் தகப்பனிடமிருந்து:-

என் அன்பு மகனே(ளே),

நான் உன்னைப் பேர் சொல்லி அழைத்தேன். நீ என்னுடையவன்(ள்). நீ என்றும் என் அன்புக்குரியவன்(ள்). நான் உன் மீது கொண்ட என் அன்பு, அது என்றும் மாறாது. நான் உன்னைவிட்டு விலகுவதுமில்லை உன்னை கைவிடுவதுமில்லை. இன்றும், நான் உன்னை மிக அதிகமாகவே நேசிக்கின்றேன். நான் கர்த்தர் நான் மாறாதவர். என் கரங்கள் உன்னை நோக்கி நீட்டப்பட்டே இருக்கின்றது. ஓடி வந்துவிடு என் கரத்தினுள். நான் உன்னை என்றும் அரவணைத்து பாதுகாப்பேன்.

இப்படிக்கு,

உனக்காக காத்திருக்கும்

உன் அன்பு தகப்பன்,

இயேசு கிறிஸ்து.

மனம்விட்டு உங்களோடே

இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆவிக்குரிய புஸ்தகத்தை எழுத நான் தகுதியான பெரிய மனிதனாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த கிருபையை எனக்களித்து, என்றும் என்னோடிருக்கின்ற என் இயேசு...அவர் பெரியவர்.

நீங்கள் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் கீழான இடத்தில் இருக்கலாம், உங்கள் பாவங்களினால் நீங்கள் ஆண்டவரை விட்டு தூரமாக விலகி இருக்கலாம், உங்களைச் சுற்றி இருக்கிறவர்கள் உங்களைக் கேவலமாக எண்ணிப் புறக்கணிக்கலாம், உங்கள் மனதில் எழும்பும் குற்ற உணர்வுகளினால் நீங்கள் சோர்ந்து போய் இருக்கலாம், உங்கள் சிந்தையில் இனி நீங்கள் இயேசுவோடு கூட இணையவே முடியாது என்ற எண்ணங்கள் அலைமோதலாம், ஆறுதலான வார்த்தைகள் யாரிடமிருந்தும் வெளிப்படாமல் போனதால் நீங்கள் சோர்ந்து போய் இருக்கலாம், கலங்காதே மகனே(ளே), இயேசு உன்னை நேசிக்கின்றார்.

எனக்குப் பிரியமானவர்களே, இதே போன்ற ஓர் நிலைமையில் நான் கடந்து வந்தபொழுது இயேசு எனக்கு இதை தான் சொன்னார்: “என் அன்பு மகனே நான் இன்றும் உன்னை நேசிக்கின்றேன்”.

அதை தான் அவர் இன்றும் உங்களுக்குச் சொல்கின்றார்: “என் அன்பு மகனே(ளே), நீ என்னால் தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்டவன்(ள்) என்பதை மறந்து போகாதே. நான் உன்னை அதிகமாய் நேசிக்கின்றேன். நான் ஒருபோதும் உன்னைப் புறம்பே தள்ளுவதில்லை”.

ஆம் பிரியமானவர்களே, இயேசு உங்களை அதிகமாய் நேசிக்கின்றார். அவர் உங்கள் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையை நிலைநிறுத்துவார். உங்களை அரவணைத்து தன்னோடு கூட என்றும் வைத்துக்கொள்வார்.

“இதோ, இரட்சிக்கூடாதபடிக்குக் கர்த்தருடைய கை குறுகிப்போகவுமில்லை; கேட்கக்கூடாதபடிக்கு அவருடைய செவி மந்தமாகவுமில்லை”- ஏசாயா:59:1

அத்தியாயம்

1. உன்னை புறம்பே தள்ளாத தேவன்
2. உன்னை தேடும் மேய்ப்பன்
3. உனக்காக காத்திருக்கும் தகப்பன்
4. உன்னை நேசிக்கும் அன்பர்
5. உனக்காக ஜீவன் கொடுத்த ஜீவாதிபதி
6. நீ யாரை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்?
7. நீ செய்ய வேண்டியதென்ன?

முதலாம் அத்தியாயம்

உன்னை புறம்பே தள்ளாத தேவன்

இந்த புஸ்தகத்தை வாசிக்கின்ற என் அன்பு தேவ பிள்ளையே, நீ எந்த கீழான நிலைமையில் இருந்தாலும் சரி, நீ தேவனைவிட்டு எவ்வளவு தூரமான நிலைக்கு சென்றிருந்தாலும் சரி, உன் நடத்தையினால் நீ உன்னைப் படைத்த தேவனை நீ அதிகமாய் துக்கப்படுத்தி இருந்தாலும் சரி, எத்தனைத் தரமோ எழுவதும் பின்பு விழுவதுமாக உன் வாழ்க்கை இருந்தாலும் சரி, இன்று உன்னைப் பார்த்து, உனக்காக மரித்து மூன்றாம் நாள் உயிரோடெழுந்த இயேசு சொல்கின்றார்.

“திடன்கொள் என் அன்பு மகனே(ளே)! நான் உன்னை புறம்பே தள்ளுவதில்லை”.

என்னுடைய வாழ்க்கையிலும் நான் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் ஆண்டவரோடு உயர்வான ஓர் நிலையில் இருந்தபொழுது அநேகம் பேர் என்னை நேசித்தார்கள். அநேக உறவுகள் என் வாழ்வில் புதிதாக எனக்கு கிடைத்தது. ஆனால் ஓர் குறிப்பிட்ட காலத்தில் நான் ஆண்டவரை விட்டுவிலகி, மீண்டுமாய் இணைய தத்தளித்த ஓர் கீழான நிலைமையில், அநேகர் என்னைப் புறம்பே தள்ளினார்கள்.

“திடன்கொள் என் அன்பு மகனே(ளே)! நான் உன்னை புறம்பே தள்ளுவதில்லை”

அவர்கள் பரிசுத்தவான்களாய் இருந்தபடியால் நான் செய்த தவறுகளுக்காய் என்னை வெறுத்தார்கள். யாரும் என்னிடம் நேர் முகமாய் பேச விருப்பம் காட்டவேயில்லை. நான் மிகவும் நேசித்த நபர்கள்கூட நான் முந்தினக் காலத்தில் அவர்களுக்குப் பரிசளித்த எல்லாப் பரிசுப் பொருட்களையும் என்னிடமாக திரும்ப தந்துவிட்டார்கள். நான் கொடுத்த பரிசுப் பொருட்களைகூட அவர்கள் தங்களிடமாக வைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

நான் நேசித்த நபர்கள்கூட என்னுடன் இருக்க விரும்பாததை நினைத்தபொழுது, என் உள்ளம் உடைந்து நான் மிகவும் வேதனைப்பட்டேன். ஓர் வாலிபனான என்னால் அதை தாங்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை. என்னோடு இருந்தவர்கள் என்னைவிட பரிசுத்தமாய் இருந்தார்கள். நானோ ஆண்டவரை விட்டு விலகி நின்றேன். ஆனாலும் அவர்கள் என்னை நிராகரித்த வலியை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியவில்லை.

உலக மனிதர்களே என்னை ஒதுக்கி விட்டார்கள், பரிசுத்த தேவன் என்னை எப்படி ஏற்றுக்கொள்வார் என்கிற எண்ணம் எனக்குள் அலைமோதியது. என்னால் ஒன்றுமே செய்ய முடியாத ஓர் அவல நிலை. என் வாழ்க்கை முடிந்து போனதாக ஓர் எண்ணம் எனக்குள் மேலோங்கியது. யாருமே இல்லாத தனிமை நிலையில் எனக்குள் மிகவும் தவித்தேன்.

தேவனுக்கு விரோதமாக நான் சிறுவயதுமுதல் செய்த காரியங்களை எல்லாம் சத்துரு என் எண்ணங்களில் கொண்டு வந்து என்னைச் சிதைக்க முற்பட்டான். சத்துரு என் சிந்தையில் கொண்டுவந்த பாவங்கள் எல்லாம் நான் தேவனிடத்தில் அறிக்கைச் செய்து, ஆண்டவரின் மன்னிப்பு பெற்று, விட்டுவிட்ட பழையக் காரியங்களே. சிந்தனையிலும் போராட்டம். என்னுடைய சரீரமும் சில காரியங்களினால் பலவீனப்பட்டது. என்னால் என்னுடைய எந்த வேலையையும் கவனித்துச் செய்ய முடியாத ஓர் நிலை.

<p>“உலக மனிதர்களே என்னை ஒதுக்கி விட்டார்கள், பரிசுத்த தேவன் என்னை எப்படி ஏற்றுக்கொள்வார் என்கிற எண்ணம் எனக்குள் அலைமோதியது”</p>	<p>அந்த தனிமையான நேரங்களில்தானே சத்துரு என் உயிரை நான் மாய்த்துக்கொள்ளும்படி என்னை ஏவினான். அப்பொழுது என்னை நானே முற்றும் வெறுத்த நிலைமையில் இருந்தேன். அநேகப் பாவத்தினால் தேவன் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார் என்று எனக்குள் எழுந்த எண்ணத்தினாலும், எனக்கு ஒத்தாசை செய்ய, என்னைப் புரிந்துக்கொள்ள தேவப்பிள்ளைகள் இல்லாததினாலும், நான் என் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள தயார் நிலையில் அதற்கான யோசனையில் ஈடுபட ஆரம்பித்தேன்.</p>
---	---

எல்லா திசையிலும் அலைக்கழிக்கப்பட்டு, எல்லா ஆதரவுகளும் அற்றுப்போன இந்த நிலையில் தான், நான் எப்பொழுதோ படித்த, இயேசு சொன்ன ஓர் இனிய வார்த்தை என் நினைவில் வந்தது.

யோவான் 6:37

“என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் புறம்பே தள்ளுவதில்லை”.

இந்த வார்த்தையை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியவில்லை. ஆண்டவருக்கு பிரியமில்லாமல் வாழ்ந்ததை

குறித்த வருத்தம் என்னில் நிறைந்து இருந்தபடியால் என் மனதில் மீண்டும் போராட்டம்.

ஆனாலும் ஓர் நாள் என் உள்ளத்திலிருந்து ஓர் சிறிய ஜெபத்தை நான் செய்தேன். அது ஓர் வெகு சிறிய ஜெபம்.

“ஆண்டவரே மீண்டுமாய் நான் உமக்குள் வளர வாஞ்சிக்கிறேன். ஆனாலும் என்னால் முடியவில்லை. என்னை நேசிக்க ஒருவரும் இல்லை. நீர் என்னை இன்றும் நேசிக்கின்றீரா? என்னை ஏற்றுக்கொள்வீரா?”

நம் தேவன் நம்முடைய ஜெபங்களுக்கு பதிலளிக்கிற தேவன். அவர் சொன்னார்: “என் அன்பு மகனே, நான் உன்னை இன்றும் நேசிக்கின்றேன். நான் உன்னை ஒருபோதும் புறம்பே தள்ளுவதில்லை. என் கிருபை உனக்கு போதும்”. என்னே அவரின் அன்பு!

யாவரும் என்னைப் புறக்கணித்து விட்டார்கள் என்று சோர்ந்துப் போனநிலையில் இருந்த எனக்கு, ஆண்டவரின் பதிலைக் கேட்ட மாதிரத்தில், எனக்குள் மிகுந்த சமாதானமும் சந்தோஷமும் வந்தது. ஓர் நம்பிக்கை எனக்குள் ஊற்றெடுத்தது. தகுதியில்லாத நம்மீது தேவன் காட்டும் இரக்கம் தான் கிருபை என்பதை என் வாழ்வில் உணர்ந்துக் கொண்டேன்.

“தகுதியில்லாத நம்மீது தேவன் காட்டும் இரக்கம் தான் கிருபை என்பதை என் வாழ்வில் உணர்ந்துக் கொண்டேன்”

ஆம் தேவப்பிள்ளையே! வேதத்தில் அதைதான் ஆண்டவர், என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் புறம்பே தள்ளுவதில்லை என்று சொல்கின்றார்.

நம் தேவன் அவர் வாக்குப்பண்ணினதை நிறைவேற்றுகின்ற தேவன். அவர் வாக்குப்பண்ணினது உண்மை. அவரிடத்தில் வருகிறவனை அவர் புறம்பே தள்ளுவதில்லை.

உன்னைப் பார்த்தும் இன்று ஆண்டவர் சொல்கின்றார்: “நான் உன்னைப் புறம்பே தள்ளுவதில்லை”.

இங்கு ஆண்டவர், என்னிடத்தில் வருகிற பரிசுத்தமுள்ளவனை அல்லது நீதிமானை அல்லது என் சித்தத்தின்படிச் செய்கிறவனை நான் புறம்பே தள்ளுவதில்லை என்று சொல்லவில்லை. என்னிடத்தில் வருகிறவனை என்று பொதுவான வார்த்தையினால் தேவன் வாக்குப்பண்ணியிருக்கின்றார்.

அப்படியென்றால், அவரிடத்தில் வருகிற
பாவியானாலும், துன்மார்க்கனானாலும், கொலைப்
பாதகனானாலும், எப்பேர்பட்ட மனிதனாய் இருந்தாலும்,
அவர் புறம்பே தள்ளுவதில்லை. அதுதான்
இயேசுகிறிஸ்துவின் அன்பு.

பரிசுத்தமான மனிதர்கள் அல்லது ஆண்டவரோடு
இணைந்து வாழ்கின்ற பிள்ளைகள் உன்னைப் புரிந்துக்
கொள்ளாமல் புறம்பே தள்ளலாம். ஆனால் ஆண்டவர்
உன்னைப் புறம்பே தள்ளமாட்டார்.

வேதத்தில் நாம் பார்க்கலாம் யோவான் 9:34-ல்
“அவர்கள் (யூதர்கள்) அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
முழுவதும் பாவத்தில் பிறந்த நீ எங்களுக்குப்
போதிக்கிறாயோ என்று சொல்லி, அவனைப் புறம்பே
தள்ளிவிட்டார்கள்”.

இயேசு குணமாக்கின ஓர் குருடனுக்குதான் இந்த
நிலைமை. அவன் பேசின சில
உண்மைகளைப் புரிந்துக் கொள்ள
முடியாமல் பரிசேயரும், யூதரும்
அவனைப் புறம்பே தள்ளி
விட்டார்கள். இயேசுவோ
(யோவான் 9:35-38) புறம்பே
தள்ளிவிடப்பட்ட அவனைக் கண்டு
அவனோடு பேசுகிறார்.

“அவள் பாவியாய்
இருந்த
பொழுதிலும்
இயேசு அவளைப்
புறம்பே
தள்ளிவிடவில்லை”

யோவான் 8:3-11ல்
விபசாரத்தில் பிடிக்கப்பட்ட
பெண்ணை கல்லெறிய வேண்டும்
என்று இயேசுவிடமாக ஓர்
கூட்டத்தார் அவளை கொண்டு
வந்தபொழுது, அவள் பாவியாய் இருந்த பொழுதிலும் இயேசு
அவளைப் புறம்பே தள்ளிவிடவில்லை.

மற்றுமொரு நேரத்தில் (லூக்கா7:37-50) பாவியாகிய
ஒரு ஸ்திரி இயேசுவின் பாதத்தை தன் கண்ணீரினால்
நனைத்து, தன் தலைமயிரினால் துடைத்து, அவருடைய
பாதங்களை முத்தஞ்செய்து, பரிமள தைலத்தைப்
பூசினப்பொழுது, பரிசேயனோ இவள் பாவியாயிருக்கிறாளே
என்று தனக்குள் சொல்கிறான். ஆனால் எல்லாவற்றையும்
அறிந்த இயேசுவோ அவளை நியாயந்தீர்க்காமலும், புறம்பே
தள்ளாமலும் அவளின் பாவத்தை மன்னிக்கின்றார்.

ஆம் பிரியமானவர்களே! மனிதனால் நீ
நிராகரிக்கப்படலாம், உன்னைச் சுற்றி இருக்கிறவர்கள்
உன்னைப் புறம்பே தள்ளலாம், உன் நண்பர்கள் உன்னைக்

குற்றப்படுத்தலாம், உனக்கு நெருக்கமானவர்கள் உன்னை வெறுத்துவிடலாம், ஆனால் இயேசு உன்னை நேசிக்கின்றார் என்பதை புரிந்துக்கொள். அவர் உன்னை ஒருபோதும் புறம்பே தள்ளமாட்டார்.

வெகு நாட்களுக்கு முன்பு, மனிதனுடைய அன்புக்கும், ஆண்டவரின் அன்புக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசத்தைக் குறித்து நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் நான் ஒன்றைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

என்னவெனில், ஓர் மனிதன் செய்யும் தவறை மற்ற மனிதர்கள் குற்றமாகப் பார்க்கின்றார்கள். ஆனால் தேவனோ மனிதன் செய்யும் குற்றத்தை அவனின் பெலவீனமாகக் கண்டு தம் கிருபையைப் பொழிகின்றார். இதுதான் என் வாழ்வில் நான் உணர்ந்துக் கொண்ட ஓர் வித்தியாசம்.

என் அன்பு பிள்ளையே, உலக இச்சையினால் இழுக்கப்பட்டு ஆண்டவரை விட்டு நீ தூரமாக விலகி இருக்கலாம், நீ விபசாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கலாம், உலக நேசத்திற்கு மயங்கி ஆண்டவரைவிட்டு நீயே மனதார விலகி போயிருக்கலாம் , நீ கொலைக்குற்றம் செய்தவனாகக்கூட இருக்கலாம். நீ செய்த பாவத்தினிமித்தம் சொல்லமுடியாத நோயினால் கஷ்டப்பட்டு தவித்துக் கொண்டிருக்கலாம், இப்பொழுது நான் என் பாவ வாழ்க்கையை விட்டு விலகி வந்தாலும் இயேசு என்னை ஏற்றுக்கொள்வாரா என்று நீ அங்கலாய்க்கலாம், உன்னைப் பார்த்துதான் இயேசு சொல்கின்றார்:

“ஆனால் தேவனோ மனிதன் செய்யும் குற்றத்தை அவனின் பெலவீனமாகக் கண்டு தம் கிருபையைப் பொழிகின்றார்”

“நான் உன் வேதனைகளை அறிந்திருக்கிறேன். நான் உன்னைப் புறம்பே தள்ளுவதில்லை”

கலங்காதே மகனே(ளே), இயேசு உன்னைப் புறம்பே தள்ளவே மாட்டார்.

மனிதர்களின் வார்த்தைகளையும், அவர்களின் செயல்களையும் கண்ணோக்கிப் பார்த்துச் சோர்ந்துபோன நீ, இன்று உன்னைப் புறம்பே தள்ளாத தேவனை நோக்கிப் பார்ப்பாயா?

உன் துக்கம் இயேசுவுக்கு தெரியும், உன் வேதனை அவருக்கு புரியும். ஏனென்றால் அவரும் புறம்பே தள்ளப்பட்ட பாதையில் கடந்து சென்றிருக்கின்றார் (லூக்கா:17:25). எனவே அவர் உன் துக்கத்தை அறிவார். உனக்கு ஆறுதல் தருவார்.

யாரை தேவன் புறம்பே தள்ளுவதில்லை? தேவன் இந்த வசனத்தில் அழகாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யோவான் 6:37 என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் புறம்பே தள்ளுவதில்லை.

என்னிடத்தில் வருகிறவனை என்று தேவன் சொல்கின்றார். அவரிடத்தில் வருகிறவனை தான் அவர் புறம்பே தள்ளுவதில்லை. நாம் அவரிடத்தில் செல்லாத பட்சத்தில் அவர் ஒன்றும் செய்யவே மாட்டார். அவர் அன்பான தேவன் தான். அவரின் இருதயம் பாவிக்காகப் பரிதிபிக்கின்ற இருதயம் தான். ஆனாலும் பாவிக்காகிய நாம் மனந்திரும்பி அவரிடம் செல்லாத பட்சத்தில் நம் வாழ்வில் அவர் எந்த மாற்றமும் செய்யவே மாட்டார். நாம் அவரிடம் மனந்திரும்பி செல்லும் பொழுது, நம் துக்கத்தை அவர் சந்தோஷமாக மாற்றி ஆனந்த களிப்பினால் நம்மை நிறைத்து வழிநடத்துவார்.

“உன் துக்கம்
இயேசுவுக்கு
தெரியும், உன்
வேதனை அவருக்கு
புரியும்.
ஏனென்றால் அவரும்
புறம்பே தள்ளப்பட்ட
பாதையில் கடந்து
சென்றிருக்கின்றார்”

ஒரு குறிப்பிட்ட உத்தமமான தேவ ஊழியக்காரனை ஆவியானவர் பரலோகத்துக்கு ஆவியிலே எடுத்துச் சென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் முன் நிற்க வைத்தாராம். அப்பொழுது உலகத்தின் பல்வேறு பாகங்களில் இருந்து பல நாடுகளின் கூக்குரல் தேவன்முன் வந்ததாம். அந்தந்த பெரும்பாலான பாவங்களின் ஓலங்கள்தான் அவைகளாம். அப்பொழுது ஆவியானவரின் உதவியோடு அந்த தேவ ஊழியர் இயேசுவின் இருதயத்தைக் கண்டபொழுது, தேவனின் இருதயம் பாவிக்காக மிகவும் பரிதிபித்ததாம். அதுதான் நம் தேவனுடைய அன்பு. இப்படிப்பட்ட அன்பான தேவனை நாம் நம் நடத்தையினால் பரிதிபிக்கவிட வேண்டுமா? அது நமக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வராது என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய ஒழுங்கான நடத்தையினால் நாம் இயேசுவை சந்தோஷப்படுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

வேதத்தில் இயேசு இவ்வாறாக சொல்கின்றார்:

லூக்கா 5:32 “நீதிமாண்களையல்ல, பாவிர்களையே மனந்திரும்புகிறதற்கு அழைக்க வந்தேன் என்றார்.”

லூக்கா 19:10ல் “இழந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவுமே மனுஷகுமாரன் வந்திருக்கிறார் என்றார்.”

பாவிர்களான நமக்காகத்தான் இயேசு இவ்வுலகில் வந்தார். எல்லா பரலோக மகிமையையும் விட்டு உனக்காகவும் எனக்காகவும் அவர் இந்த பூமிக்கு இறங்கி வந்தார். நாம் நம் பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பி அவரிடமாக வருவோமானால், அவர் நம் பாவத்தை மன்னித்து நம்மை ஏற்றுக்கொள்வார்.

வேதத்தில் லூக்கா 23:43-ல் நாம் பார்த்தோமானால், இரண்டு கள்ளர்களின் நடுவே இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கின்றார். ஒரு கள்ளன் இயேசுவை இகழ்கின்றான். அவன் தான் குற்றம் செய்து தண்டனைப் பெறுகின்ற பொழுதும், இயேசுவிடம் வர மனதில்லாதவனாய் அவரை இகழ்கின்றான்.

ஆனால், மற்றுமொரு கள்ளனோ தன் பாவத்தை உணர்ந்து இயேசுவிடமாக வருகின்றான். மனிதர்கள் அந்த கள்ளனைப் புறம்பே தள்ளி இருக்கலாம். இயேசுவோ, அவன் தம்மிடமாக மனந்திரும்பி வந்தபடியால் அவரோடு பரதீசியில் அவன் இருக்கும்படி அவனை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்.

“பாவிர்களான நமக்காகத்தான் இயேசு இவ்வுலகில் வந்தார். எல்லா பரலோக மகிமையையும் விட்டு உனக்காகவும் எனக்காகவும் அவர் இந்த பூமிக்கு இறங்கி வந்தார்”

நீயும் எப்பேர்ப்பட்ட பாவம் செய்தவனாய் இருந்தாலும் சரி, ஆவிக்குரிய உன்னதமான இடத்தில் இருந்த நீ உன் மீறுதலினிமித்தம் விழுந்து போயிருந்தாலும் சரி, அவரிடமாக மனந்திரும்பி ஓடிவா. மனிதர்கள்

உன்னை உதறி இருக்கலாம், உன் குடும்பத்தார் உன்னை வெறுத்து ஒதுக்கி இருக்கலாம், நீ நேசித்தவர்கள் உன்னைப் புறம்பே தள்ளி இருக்கலாம், ஆனால் இயேசு உன்னைப் புறம்பே தள்ளமாட்டார். இன்றும் அவர் உன்னைக் கரம் நீட்டி அழைக்கின்றார். இயேசு உன்னை நேசிக்கின்றார். இன்றே உன் பாவத்தை விட்டு மனந்திரும்பி அவரிடமாக ஓடி வா.

இயேசு இன்று உனக்கு வாக்குப் பண்ணுகின்றார்: “என் பிள்ளையே, நான் உன்னைப் புறம்பே தள்ளுவதில்லை”.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

உன்னை தேடும் மேய்ப்பன்

ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்மை புறம்பே தள்ளாதவராக மாத்திரமல்ல, நம்மை தேடி வருகிறவராகவும் இருக்கின்றார். குழந்தைகள் இருக்கும் வீடுகளில் உள்ள தாயாரை பார்த்தால், அந்த அன்பு நமக்கு புரியும். குழந்தையின் தாயார் ஏதாகிலும் முக்கியமான வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது, குழந்தை தாயைவிட்டு தன் வழியே வேறொரு இடத்திற்குச் சென்றுவிடும். குழந்தையைக் காணாத தாய் தவிப்புடன் ஒவ்வொரு அறையாக சுற்றி, குழந்தையை பெயர் சொல்லி அழைத்து தேடுவார்கள். அதுபோலவே நாம் நம் சுய விருப்பத்தினால் தேவனை விட்டு விலகியிருந்தாலும், இயேசு கிறிஸ்து நம்மைத் தேடி வருகின்றார்.

வேதம் சொல்கின்றது: “உங்களில் ஒரு மனுஷன் நூறு ஆடுகளை உடையவனாயிருந்து, அவைகளில் ஒன்று காணாமற்போனால், தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளையும் வனாந்தரத்திலே விட்டு, காணாமற்போன ஆட்டைக் கண்டுபிடிக்குமளவும் தேடித்திரியானோ?”-லூக்கா 15:4

“நாம் நம் சுய விருப்பத்தினால் தேவனை விட்டு விலகியிருந்தாலும், இயேசு கிறிஸ்து நம்மைத் தேடி வருகின்றார்”

இங்கே ஒரு அருமையான உவமையைக் காண்கின்றோம். ஒரு மேய்ப்பனிடம் இருந்த நூறு ஆடுகளில், ஒரு ஆடு வழிவிலகி காணாமற்போனதாம். நல்ல மேய்ப்பன் என்ன செய்வானாம்? தன்னோடிருக்கின்ற அந்த தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளைக் குறித்து சந்தோஷப்படாமல்

காணாமற்போன ஆட்டைக் கண்டுபிடிக்கும்படிக்குத் தேடித் திரிவானாம்.

வேதாகமத்தில் யோவான் 10:11-14-ல் இயேசு, நானே நல்ல மேய்ப்பன் என்று சொல்கின்றார். ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து வழிவிலகிபோன ஒரு பாவியின் மீது வைத்திருக்கின்ற அந்த கள்ளமற்ற அன்பை இந்த வேத பகுதியில் நாம் வாசிக்கின்றோம். அவர் ஆடுகளுக்காக ஜீவனைக் கொடுக்கின்ற நல்ல மேய்ப்பன்.

ஆகையால் தான் பாவத்தினால் அவரைவிட்டு பிரிந்த உனக்காகவும், எனக்காகவும் அவர் தம் ஜீவனைக் கொடுத்தார். அவர் தம் ஜீவனை நேசித்ததைவிட உன்னை அதிகமாக நேசிக்கின்றார். உன்னுடைய ஆத்துமா அவருக்கு தம்முடைய ஜீவனைவிடவும் விலை உயர்ந்ததாய் காணப்பட்டது. ஆகையால் தான் அவர் உனக்காய் தம் ஜீவனையே மீட்கும் பொருளாக ஒப்புக்கொடுத்தார்.

அதுபோல, அவரிடமாக இருந்த ஆடுகளின் நிமித்தம் அவர் உள்ளத்தில் உண்டான சந்தோஷத்தைப் பார்க்கிலும், காணாமற்போன ஆட்டைக் குறித்த அவரது இருதயத்தின் தவிப்பு மற்றும் கவலை அதிகமானது. நீ செய்த அநேகப் பாவத்தின் நிமித்தம், இனி தேவன் என்னை நேசிக்க வழியே இல்லை என்று நீ நினைக்கலாம். அவர் உன்னை வெறுத்துவிட்டார் என்று நீ எண்ணலாம். ஆனால் இன்றும் கூட, இயேசுகிறிஸ்து காணாமற்போன பாவியாகிய உன் மீது அளவற்ற பிரியம் வைத்துள்ளார். அவரின் இருதயம் இன்றும் உனக்காகப் பரிதபிக்கின்றது. சத்துருவின் கரங்களுக்குள்

அவரைவிட்டு விலகின நீ, சிக்குண்டு அழிந்துவிடக்கூடாதே என்கின்ற தவிப்பும், உன் இருதயத்தின் நிம்மதி இல்லாத அவல நிலையினால் அவருக்குள் உண்டாகின்ற கவலையும், அவரிடமாய் நிலைத்திருக்கின்ற பரிசுத்தவான்களினால் உண்டாகின்ற சந்தோஷத்தைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய் காணப்படுகின்றது. இதுதான் பாவியாகிய உன்மீது தேவன் வைத்திருக்கின்ற அன்பு.

“ஆனால் இன்றும் கூட, இயேசுகிறிஸ்து காணாமற்போன பாவியாகிய உன் மீது அளவற்ற பிரியம் வைத்துள்ளார். அவரின் இருதயம் இன்றும் உனக்காகப் பரிதபிக்கின்றது”

எதுவரைக்கும் மேய்ப்பன் அந்த ஆட்டைத் தேடுவானாம்?

லூக்கா 15:4-ல் அந்த ஆட்டை மேய்ப்பன் தேடும் காலம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. பகல் முடிந்து இரவு வரும் வரைக்கும் அல்ல, இரண்டு நாள் அல்லது சில நாட்களோ அல்ல, அந்த ஆட்டைத் தேடி கண்டுபிடிக்கும் வரைக்கும் தேடுவானாம்.

இயேசுகிறிஸ்துவும் கூட அப்படித்தான். அவரைவிட்டு பிரிந்த பாவியாகிய உன்னைக் கண்டுபிடிக்குமளவும் அவருடைய இருதயத்தின் தவிப்பும் பாரமும் மாறாமல் இருக்கும். அவரின் இருதயத்தின் ஏக்கம் எல்லாம் நீ மனந்திரும்ப வேண்டும் என்பது மாத்திரமே. நீ அவரிடமாய்

கிட்டிச் சேரும் வரைக்கும் அவரின் கரம் உனக்காக என்றும் எப்பொழுதும் விரிக்கப்பட்டே இருக்கும்.

எப்படிப்பட்ட ஆட்டைத் தேடி மேய்ப்பன் அலைகிறானாம்?

மந்தையில் இருந்து காணாமற் போன ஆடு. மந்தையில் இருந்த எல்லா அடுகளுக்கும் மேய்ப்பர் இயேசுகிறிஸ்து ஒருவர்தான். மந்தையில் இருந்து காணாமற்போன அந்த ஆடு, விசுவாசத்திலிருந்து அதாவது இயேசுகிறிஸ்துவை சிலகாலம் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்துவிட்டு நடுவில் உலக மயக்கத்தினாலோ அல்லது வேறு ஆசை இச்சையினாலோ வழிவிலகின தேவப் பிள்ளையின் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கின்றது. அது புறஜாதியான ஒரு பாவியைக் குறிக்கவில்லை என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி தேவ விசுவாசத்திலிருந்து வழி விலகிப்போன ஒரு பாவியைத் தேடித்தான் தேவன் அலைகின்றார்.

“உன்னை திரும்ப
மந்தையில் சேர்க்கும்
வரை இயேசு உன்னை
ஒருபோதும்
மறப்பதுமில்லை
உன்னைத் தேடுவதை
அவர்
நிறுத்தப்போவதுமில்லை”

இன்றும் கூட இதை
நிலைமையில் நீ இருக்கலாம்.
கடந்தக் காலத்தில் தேவப்
பிரசன்னத்தில், அவர்
சமூகத்தில், நீ இருந்த
இடத்தைவிட்டு இன்று விழுந்து
பின்மாற்றத்துக்குள் கடந்து
போயிருக்கலாம்.
எத்தனையோ முறை எழு
முயன்றும் விழுந்துப் போன
நீ, இனி எழவே முடியாது
என்று நினைத்துக்

கொண்டிருக்கலாம். இனியும் இயேசுவின் பிள்ளையாக வாழ முடியுமா? இனியும் அவர் என்னை நேசிப்பாரா? என்று நீ அங்கலாய்க்கலாம். உனக்கொரு நற்செய்தி உண்டு. ஆம் இயேசுகிறிஸ்து உன்னை இன்றும் நேசிக்கின்றார். இன்றும் உன்னை அவர் வைராக்கியம் மிகுந்த பிரியத்தினால் தேடுகின்றார். உன்னை திரும்ப மந்தையில் சேர்க்கும் வரை இயேசு உன்னை ஒருபோதும் மறப்பதுமில்லை; உன்னைத் தேடுவதை அவர் நிறுத்தப்போவதுமில்லை. நீ வருவாயா அவரிடம்?

ஆண்டவர் காணாமற்போன நம்மைக் கண்டுபிடித்தபின் என்ன செய்வாராம்?

லூக்கா 15:5 “கண்டுபிடித்தபின்பு, அவன் சந்தோஷத்தோடே அதைத் தன் தோள்களின்மேல் போட்டுக்கொண்டு...”

இந்த வேதபகுதியில் நாம் இரண்டு காரியங்களைப் பார்க்கின்றோம். முதலாவது, அந்த காணாமற் போன ஆட்டை கண்டுபிடித்தபின்பு மேய்ப்பன் எப்படி திரும்பினானாம்?

அவன் சந்தோஷத்தோடே திரும்பினானாம். அவனுக்கு அந்த ஆட்டின் மீது கோபமோ அல்லது வெறுப்போ ஏற்படவில்லை. இங்கு மிக முக்கியமான ஓர் காரியத்தை நாம் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை அந்த ஆட்டைத் தேடினதினால் அவனுக்கு சலிப்போ அல்லது காணாமல் போனதினால் அந்த ஆட்டின் மீது கோபமோ, வெறுப்போ ஏற்பட்டிருந்தாலோ அவனால் சந்தோஷமாகத் திரும்பி இருக்கவே முடியாது. எல்லாக் காரியத்தையும்விட அந்த மேய்ப்பனுக்கு அந்த ஆடு திரும்ப கிடைத்ததற்கான சந்தோஷமே மேலோங்கியிருந்தது. மத்தேயு 18:13 இவ்வாறாக சொல்கின்றது: தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளைக்குறித்துச் சந்தோஷப்படுகிறதைப்பார்க்கிலும் காணாமற்போன ஆட்டைக் கண்டுபிடித்ததினால் அவன் அதிகமாய் சந்தோஷப்படுவானாம்.

அதுபோலத்தான் பிரியமானவர்களே, நீங்கள் இயேசுவை விரைவிட விலகிபோனதினால் விட்டு அவர் ஒருபோதும் உங்கள்மீது வெறுப்போ, கோபமோ கொள்கின்றவர் அல்ல. அவர் அன்பானவர். அவரின் அன்பு ஒருபோதும் மாறாது. லூக்கா 15:7-ல் காண்கின்றோம், மனந்திரும்புகிற ஒரே பாவியினிமித்தம் பரலோகத்தில் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாயிருக்குமாம்.

மனந்திரும்புகிற உன் நிமித்தம் தேவனுடைய மனதில் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கும். எனவே பாவத்தைவிட்டு நீ இன்றே மனந்திரும்பு. எத்தனையோ முறை உன்னைச் சந்தோஷப்படுத்தும்படிக்கு தேவன் உன் வாழ்வில் அநேகக் காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றார். அவரைச் சந்தோஷப்படுத்தும்படி, உன் பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பி நீ அவரிடமாக வருவாயா?

“எத்தனையோ முறை உன்னைச் சந்தோஷப்படுத்தும்படிக்கு தேவன் உன் வாழ்வில் அநேகக் காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றார். அவரைச் சந்தோஷப்படுத்தும்படி உன் பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பி நீ அவரிடமாக வருவாயா?”

நான் மனந்திரும்பி தேவனிடத்தில் வந்தாலும் நான் இழந்து போன காரியங்களை பெற்றுக் கொள்ள முடியுமா? என்று நீ நினைக்கலாம். இதைத்தான் லூக்கா 15:5-ல் இரண்டாவது காரியமாக நாம் பார்க்கின்றோம். என்ன அது? காணாமற் போன அந்த ஆட்டிற்குக் கிடைத்த இடம். இனி

என் ஆவிக்குரிய எதிர்காலம் அவ்வளவுதான், தேவன் என்னை வெறுத்து ஒதுக்கிவிடுவார் என்று விழுந்துபோன நீங்கள் நினைப்பது தவறானதாகும். தேவன், அவர் அன்பாகவே இருக்கின்றபடியினால் அவர் ஒருவரையும் ஒருபோதும் வெறுப்பதே இல்லை. காணாமற்போன ஆட்டைக் கொண்டுவர உலகப்பிரகாரமாக அநேக வழிகள் இருக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு....

1. அதை தூக்கி இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டோ இல்லை கரங்களின் இடுக்கில் வைத்தக் கொண்டோ வரலாம். (அல்லது)
2. நீண்ட குச்சியினால் அதை அடித்து விரட்டிக்கொண்டும் வரலாம். (காணாமற்போன, வழிவிலகின ஆட்டிற்கு அடி தேவைதான்) (அல்லது)
3. ஆட்டின் கழுத்தில் கயிறைக்கட்டி அதை வேகமாக இழுத்துக் கொண்டும் வரலாம்.

ஆனால் நல்ல மேய்ப்பனாகிய இயேசுகிறிஸ்து

என்ன செய்வாராம்? அவர் காணாமற்போன ஆட்டைத் தோளில் சுமந்து கொண்டு வருவாராம். இதுவே அவரின் அன்பு. கறையில்லாத மாசற்ற சுத்த அன்புள்ள நேசர் அவர். அதினால்தான் விழுந்துபோன உன்னையும் என்னையும் கண்டுபிடிக்கும்படிக்கு அவர் தேடி வருகிறாராம். அதுமட்டுமல்ல கண்டுபிடித்தபின்பு நாம் தண்டனைக்குப் பாத்திரவான்களாய் இருக்கின்ற பொழுதிலும் அவர் நம்மைத் தண்டிக்காமல் தம் தோள்களின்மேல் சுமந்து

“நீ மீண்டும் ஆண்டவரிடம் மனப்பூர்வமாய் உன் பாவங்களை விட்டு அவரிடமாய் வரும் பட்சத்தில் அவர் உன்னைத் தம் தோள்களின்மேல் சுமந்து கொண்டுச் செல்வார்”

கொண்டு வருகின்றார்.

மந்தையில் இருந்து ஒழுங்காக வழிநடந்த ஆடுகள் வனாந்திரத்தில் இருக்கும்போதும் காணாமற் விலகிப்போன ஆடோ மேய்ப்பனின் தோள்களின் மீது இருக்கின்றது. இதைத்தான் உனக்கும் எனக்கும் ஆண்டவர் இன்று வாக்குப்பண்ணுகின்றார். நீ மீண்டும் ஆண்டவரிடம் மனப்பூர்வமாய் உன் பாவங்களை விட்டு அவரிடமாய் வரும் பட்சத்தில் அவர் உன்னைத் தம் தோள்களின்மேல் சுமந்து கொண்டுச் செல்வார். ஏனென்றால் அவருக்கு தெரியும் தம் பிள்ளையினால் நடக்க முடியாதென்று. நம் தேவன் மிகுந்த கரிசனையுள்ள தேவன். அவர் பாவத்தை வெறுக்கின்ற தேவன். ஆனால் ஒருபோதும் அவர் பாவியை

வெறுப்பதில்லை. ஆகவே அவர் உன்னைத் தம் தோள்களின் மீது சுமந்து செல்வார்.

கடைசியாக லூக்கா 15:6-ல் நாம் காண்கின்றோம். “வீட்டுக்கு வந்து, சிநேகிதரையும் அயலகத்தாரையும் கூட வரவழைத்து: காணாமற்போன என் ஆட்டைக் கண்டுபிடித்தேன், என்னோடு கூட சந்தோஷப்படுங்கள் என்பான்.”

தேவனின் வைராக்கியமான அன்பை நாம் இங்கு காணலாம். ஆண்டவர் சொல்கின்றார்: “என் ஆட்டைக் கண்டுபிடித்தேன்.” என் ஆடு என்று சொல்கின்றார். இதுதான் ஆண்டவரின் வைராக்கியம். இன்றும் உன்னைப் பார்த்து ஆண்டவர் சொல்கின்றார்: “நீ என்னைவிட்டு தூரமாய் விலகி சென்று மீண்டுமாய் என்னிடம் வந்திருந்தாலும் கூட, நீ என் மகன் தான், என் மகள் தான்.”

எப்படி மேய்ப்பன் தன்னோடுகூட சந்தோஷப்படும்படி அயலகத்தாரை அழைத்தானோ, இயேசுகிறிஸ்துவின் இயல்பும் அதுகூடத்தான். அவர் ஒருபோதும் நம் தவறைச் சுட்டிக் காட்டி அல்லது நம்மால் அவருக்கு உண்டான காயங்களைக் காட்டி குற்றப்படுத்துகின்ற தேவன் அல்லவே அல்ல.

“எப்பொழுது தேவன் உன் பாவத்தை மன்னித்தாரோ அதை அப்பொழுதே மறந்தும் விட்டார். தேவன் மறந்த பாவத்தை நீ நினைவில் கொள்ள அவசியமே இல்லை”

உன் மனதை அலைக்கழித்து, சோர்ந்துபோக செய்கின்ற குற்ற உணர்ச்சிகள் தேவனால் உண்டானவை அல்ல. அது சத்துரு கொண்டு வருபவை. எப்பொழுது தேவன் உன் பாவத்தை மன்னித்தாரோ அதை அப்பொழுதே மறந்தும் விட்டார். தேவன் மறந்த பாவத்தை நீ நினைவில் கொள்ள அவசியமே இல்லை.

தேவனால் வல்லமையாக பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு தேவ ஊழியை ஒருமுறை தேவனைவிட்டு விலகிப் பாவத்தில் வீழ்ந்துவிட்டார்கள். சில வருடங்களுக்குப் பின்பு அவர்கள் ஆண்டவரின் சத்தத்திற்கு செவிகொடுத்து, ஆண்டவரிடமாய் சேர்ந்து, மீண்டும் வல்லமையாய் ஊழியம் செய்து வந்த நாட்களிலே ஆண்டவர் அவர்களைப்பார்த்து இவ்வாறாக “என் அன்பு மகளே, நான் உன் பாவங்களை மன்னித்து விட்டேன் என்று நம்புகிறாயா” என்று கேட்டாராம். அவர்கள் ஆம் ஆண்டவரே என்றார்களாம். அவர்கள் மனதில் இருந்த குற்ற உணர்வை அறிந்த ஆண்டவர் இவ்வாறாக சொன்னாராம்:

“என் மகளே நான் உன் பாவங்களை மன்னித்தது மாத்திரம் அல்ல, அதை நான் மறந்தும் விட்டேன். என்னுடைய புத்தகத்திலே நீ தவறு பண்ணினதாய் எங்கும் எழுதப்படவே இல்லை என்றாராம்.

நீ இயேசுகிறிஸ்துவினிடமாய் உன் பாவத்தை அறிக்கையிடும்பொழுது அவர் தம் இரத்தத்தினால் உன் பாவங்களைக் கழுவி அதை மன்னிக்கின்ற வேளையிலே, அதை அவர் மறந்தும் விடுகின்றார். எனவே தேவனிடத்தில் இணைந்த நீ உன் கடந்த கால வாழ்வை நினைத்து கலங்காதே. சோர்ந்தும் போகாதே. தேவன் மறந்ததை நீ ஏன் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்? தொடர்ந்து பாவமன்னிப்பின் நிச்சயத்தோடு அவருக்காய் ஓடு. அவர் உன்னை தம் தோள்களின்மேல் சுமந்து நடத்திச் செல்வார். உன் மீது அவர் கொண்ட அன்பு என்றும் மாறவே மாறாது. மீண்டுமாய் நீ விழாதபடிக்கு அவர் உன்னை நடத்திச் செல்வார்.

“தேவனிடத்தில் இணைந்த நீ உன் கடந்த கால வாழ்வை நினைத்து கலங்காதே. சோர்ந்தும் போகாதே. தேவன் மறந்ததை நீ ஏன் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்?”

மூன்றாவது அத்தியாயம்

உனக்காக காத்திருக்கும் தகப்பன்

ஆண்டவர் நம்மைத் தேடிச் கண்டுபிடிக்கும் மேய்ப்பனாய் மாத்திரமல்லாமல் அவர் நமக்காகக் காத்திருக்கும் தகப்பனாகவும் இருக்கின்றார். தன்னை விட்டு விலகின தன் மகன் தன்னிடமாக வரும் நாளை இருதயத்தில் பரிதவிப்புடன் எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் தகப்பன்தான் இயேசு கிறிஸ்து.

வேதத்தில் அவர், நான் உன்னை மறப்பதில்லை என்று வாக்குப்பண்ணியிருக்கின்றார். நீ என்னைவிட்டு விலகாமல் இருந்தால் மாத்திரம் நான் உன்னை மறப்பதில்லை என்று அவர் சொல்லவே இல்லை. அப்படி அவர் சொல்லியிருந்தால், நாம் தேவனைவிட்டு விலகி போனால் அவர் நம்மை மறந்துவிடுவார் என்று நாம் நினைக்கலாம். ஆனால் நம் தேவன் நம்மை ஒருபோதும் மறப்பதில்லை. ஏனென்றால், நாம் அவர் கரத்தின் கிரியைகளாய் இருக்கின்றோம்.

நீ தேவனைவிட்டு விலகினவனாகக் காணப்பட்டாலும் அவர் உன்னை மறப்பதில்லை. நீ பாவத்தினால் நிறைந்து, அவரைவிட்டு தூரமாகச் சென்றிருந்தாலும் அவர் உன்னை மறப்பதில்லை. நான் உன்னை என் உள்ளங்கைகளில் வரைந்திருக்கிறேன் (ஏசாயா 49:16) என்று அவர் வாக்குப்பண்ணியிருக்கின்றார். உன்னை அவர் ஒருபோதும் மறக்கவேமாட்டார். உன்னைத் தம் நினைவில் வைத்து, உனக்காக என்றும் எப்பொழுதும் காத்திருக்கும் தகப்பன் அவர்.

“தன்னை விட்டு விலகின தன் மகன் தன்னிடமாக வரும் நாளை இருதயத்தில் பரிதவிப்புடன் எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் தகப்பன்தான் இயேசு கிறிஸ்து”

குறிப்பிட்ட ஓர் ஊரில், நல்ல கிறிஸ்தவக் குடும்பம் ஒன்று வாழ்ந்து வந்ததாம். அந்த குடும்பத்தின் மகன், ஒருநாள் தன் பெற்றோரைவிட்டு துன்மார்க்கமான வாழ்க்கை வாழ, தன் இஷ்டமான வழியே வேறு ஊருக்கு வசிக்கச் சென்றான். பெற்றோரின் கண்ணீரை உதாசீனப்படுத்திவிட்டு சென்ற அவன், அங்கு தவறான நண்பர்களின் பழக்கத்தினாலும், ஆசை இச்சையினாலும், அவன் அநேகப் பாவங்களில் ஈடுபட ஆரம்பித்தான். முடிவில் அவன் சிறைத் தண்டனைக்கு உள்ளானான்.

எல்லோரும் அவனை வெறுத்த நிலையில், அவன் தன் வீட்டாரையும் அவர்களின் அன்பையும் நினைத்துப் பார்க்கத் தொடங்கி, தான் செய்த எல்லா தவறுகளுக்காகவும் அவன் மிகவும் மனஸ்தாபப்பட்டான். சீக்கிரமாக அவன் சிறையில் இருந்து விடுதலையாக்கப்படும் நாளும் வந்தது.

அவன் தான் செய்த தவறுகளையும், இப்பொழுது தான் திருந்தி அதற்காக மனஸ்தாபப்படுவதாகவும், தன் தகப்பனாருக்கு ஓர் கடிதம் எழுதினான். அந்த கடிதத்தின் முடிவில் இன்ன நாளில் தான் ஊருக்கு வருவதாகவும், அவர்கள் அவனை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருந்தால் அவர்கள் வீட்டு வாசலில் இருக்கும் மரத்தில் ஓர் மஞ்சள் நிற கொடியைக் கட்டிவைக்குமாறும், பேருந்தில் வீட்டை கடக்கும்பொழுது மஞ்சள் நிற கொடி இல்லாத பட்சத்தில் தான் வேறு ஊருக்கு செல்வதாகவும் எழுதினான்.

அந்த நாளும் வந்தது. அவனுக்குள் ஒரே தவிப்பு. அய்யோ! என் தகப்பனார் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால்

நான் என்ன செய்வேன் என்று அங்கலாய்த்தான். பேருந்து அவன் வீடு இருக்கும் வளைவினுள் செல்லும் நேரம் வந்தப்பொழுது அவனால் தன் இருக்கையில் அமரவே முடியவில்லை. அவன் ஜன்னல் வழியே எட்டிப் பார்த்தபோது அவன் கண்களை அவனாலேயே நம்ப முடியவில்லை.

“என் அன்பு மகனே,
நான் உனக்காக
தான் காத்துக்
கொண்டிருக்கின்றேன்.
நீ திரும்பி
வருகின்றாய் என்று
தெரிந்த மாத்திரத்தில்,
இந்த நாள்
எப்பொழுது வரும்
என்று ஏங்கினேன்”

ஏனென்றால் அவன் வீட்டின் முன் இருக்கும் மரம் முழுவதிலும் மஞ்சள் நிற கொடிகள் பறந்தது மாத்திரம் அல்ல, அந்த தெருவில் இருந்த எல்லா மரங்களும் மஞ்சள் கொடியினால் நிறைந்து இருந்தன. அவன்

ஆச்சரியத்துடன் பேருந்தில் இருந்து இறங்கிப்பொழுது அவன் தகப்பன் அவனை கட்டியணைத்து, வீட்டிற்கு கூட்டிச் சென்று இவ்வாறாக சொன்னாராம்: என் அன்பு மகனே, நான் உனக்காக தான் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். நீ திரும்பி வருகின்றாய் என்று தெரிந்த மாத்திரத்தில், இந்த நாள் எப்பொழுது வரும் என்று ஏங்கினேன். ஓர் கொடி மாத்திரம் கட்டி வைத்தால், எங்கு நீ பார்க்காமல், என்னை விட்டு கடந்துச் சென்றுவிடுவாயோ என்ற பரிதவிப்பில் தான் எல்லா இடத்திலும் கொடியைக் கட்டிவைத்தேன் என்றாராம்.

ஓர் உலக பிரகாரமான தகப்பனுக்கு இவ்வளவு அன்பு இருக்குமானால், உன்னைச் சிருஷ்டித்த உன் தேவனுக்கு உன் மேல் எவ்வளவு அன்பு இருக்கும்! என் அன்பு பிள்ளையே, உன் பாவ வாழ்வை விட்டு நீ இயேசுவிடமாய் வந்துவிடு. அவர் இன்றும் உனக்காகக் காத்திருக்கின்றார். ஒரு தகப்பனின் அன்போடு உன் வருகையை எதிர் நோக்கியிருக்கின்றார்.

இதைக்குறித்து வேதத்தில் நாம் லூக்கா 15:11-32-ல் ஒரு உவமையைக் காண்கின்றோம்.

லூக்கா 15:11,12 “ஒரு மனுஷனுக்கு இரண்டு குமாரர் இருந்தார்கள். அவர்களில் இளையவன் தகப்பனை நோக்கி: தகப்பனே, ஆஸ்தியில் எனக்கு வரும் பங்கை எனக்குத் தரவேண்டும் என்றான். அந்தப்படி அவன் அவர்களுக்குத் தன் ஆஸ்தியைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான்.”

இங்கு ஒரு முக்கியமான காரியத்தை நாம் உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும். இளைய குமாரன்தான் தகப்பனின் ஆஸ்தியில் பங்குக் கேட்கின்றான். ஆனால் அந்த தகப்பன் இரண்டு குமாரர்களுக்கும் அவர்களின் பங்கைத் தருகின்றார். வேதத்தில் அழகாக, அவர்களுக்குத் தன் ஆஸ்தியைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“என் அன்பு பிள்ளையே, உன் பாவ வாழ்வை விட்டு நீ இயேசுவிடமாய் வந்துவிடு. அவர் இன்றும் உனக்காகக் காத்திருக்கின்றார்”

இரண்டு குமாரருக்கும் அவன் தன் ஆஸ்தியை பங்கிட்டுக் கொடுத்த போதும், மூத்த குமாரன் தகப்பனிடத்தில் இருக்கவே பிரியப்படுகின்றான். ஆனால் கெட்ட குமாரனோ, தன் தகப்பனைவிட்டு தூரதேசத்துக்குப் போகப் பிரியப்பட்டு, தன் விருப்பத்தின்படியே தூர தேசம் போகின்றான். (லூக்கா 15:13).

ஒன்று, இச்சம்பவத்தை நாம் கற்பனை செய்து பார்ப்போமானால் ஒன்றை யோசிப்போம். என்ன அது? அந்த அன்பான தகப்பன் தூரத் தேசத்திற்கு தன்னை விட்டு விலகி போகின்ற தன் மகனைத் தடுத்திருப்பாரானால் எதுவரை அவன் பின்னே சென்றிருப்பார்? எனக்கு தோன்றுகிறது, அவர் அதிகபட்சமாய் அந்த வீட்டின் தெருமுனை மட்டும் வந்திருப்பார்.

அதுபோலத்தான் இயேசுவும். அவர் அன்பு நிறைந்தவராய் இருந்தாலும், நீ அவரைவிட்டு விலகும்போது உன்னைக் கூப்பிடுகின்ற அவரின் சத்தம் உன் வாழ்வில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைவரை தான் தொனிக்கும். நீ அவரின் சத்தத்திற்கு செவிகொடுக்க வில்லை என்றால் உன்னை உன் போக்கிலே விட்டுவிடுவார். ஆகையால், தேவனுடைய சத்தம் உன் வாழ்வில் கேட்காத தூரத்திற்கு நீ போகும் முன்பே அவரண்டை வருவது உனக்கு நல்லது.

ஒன்றை நீ உன் வாழ்க்கையில் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். இயேசுவுக்கு நீ தேவை என்பதைவிட, உனக்கு இயேசு அதிகம் தேவை என்பதை நீ உணர வேண்டும்.

இரண்டாவது, தூரத்தேசத்திலே அந்த இளைய மகன் படுகின்ற கஷ்டங்களை நாம் லூக்கா 15:14-16ல் பார்க்கின்றோம். அவன் தன் வாழ்வில் பட்ட எல்லாவித கஷ்டங்களுக்கும், அவன் கடந்துச் சென்ற எல்லாவித நெருக்கங்களுக்கும் என்ன காரணம்? தகப்பன் ஆஸ்தியைப் பிரித்துக் கொடுத்தப்பொழுது, அவன் தகப்பனைவிட்டு விலக தீர்மானித்ததே. அதினிமித்தமே அவன் கஷ்டப்படுகின்றான்.

“இயேசுவுக்கு நீ தேவை என்பதைவிட, உனக்கு இயேசு அதிகம் தேவை என்பதை நீ உணர வேண்டும்”

என் அன்பு பிள்ளையே! நீ தேவனைவிட்டு விலகுவாயானால் சத்துருவுடன் இணைகிறாய் என்பதை தெரிந்துகொள். வேதத்தில் ஆண்டவர் சொல்கின்றார். “என்னோடே இராதவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான்”. (லூக்கா 11:23) நீ தேவனை விட்டு விலகி உலக சிற்றின்பங்களுக்குள் செல்வாயானால், நீ உன்னுடைய வாழ்வில் அவர் பாதுகாப்பை இழந்துக் கஷ்டங்களையும்,

நெருக்கங்களையும் தனியே எதிர்கொள்வாய் என்பதை நீ உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

லூக்கா 15:17-19ல் அவனுக்குப் புத்தித் தெளிந்தபோது, அவன் தன் தவறை உணர்கின்றான் என்று பார்க்கின்றோம். அவன் தன் தகப்பனைவிட்டு பிரிந்து வந்த நான் முதல் துன்மார்க்கமாய் வாழ்ந்தது தகப்பனின் ஆஸ்தியை அழித்தது, நெருக்கத்தை வருவித்துக் கொண்டது, இவை எல்லாம் அவன் புத்தி தெளிவில்லாமையைக் குறிக்கின்றது. அநேக நேரம் நம்முடைய வாழ்வில் நாம் நம்மை சத்துருவின் காரியத்திற்கு விற்றுபோடும்போது நாம் புத்தி

தெளிவில்லாதவர்களாய் மாறிவிடுகின்றோம். நம்முடைய சிந்தையிலும், வாழ்விலும், அந்தகாரம் சூழ்கின்றது. தேவனைவிட்டு விலகியிருக்கின்ற நாம், காலம் கடந்துபோகும் முன்னமே சீக்கிரமாய் அவரிடம் சேர்வது அவசியம்.

வேதத்திலும் இதைத்தான் நாம் பார்க்கின்றோம். இளைய மகன் தன் தவறை மனதிலே நினைத்து வருந்திய மாத்திரத்திலே அவன் வாழ்வு மாறியதா? இல்லவே இல்லை. லூக்கா 15:20ல் அவன் எழுந்து புறப்பட்டு, தன் தகப்பனிடத்தில் வந்தான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவன் தன் பாவ வாழ்க்கையை நினைத்து வருந்தியதினால் மாத்திரமல்ல, அவன் பாவ வாழ்க்கையை விட்டு எழுந்து, புறப்பட்டு தன் தகப்பனிடத்தில் வந்ததினால் மாத்திரமே அவன் வாழ்வு மாறியது.

என்னுடைய வாழ்விலும் நான் தவறு செய்த போதெல்லாம் அநேக வேளையில் அதைக்குறித்து மிகவும் வேதனைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆனாலும் என் உள்ளத்தில் சமாதானமோ, சிந்தையில் நிம்மதியான நிலையோ உண்டானதே இல்லை. மாறாக எப்பொழுதும் மனதில் வெறுமையும் போராட்டமுமே காணப்பட்டது. அப்பொழுது தான் இந்தக் காரியத்தை தேவன் எனக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார். நாம் நம் பாவத்தை நினைத்து மனதுக்குள் வருந்துவதால் மாத்திரம் மாற்றம் உண்டாகிவிடாது. நாம் எழுந்து ஜெபத்தில் தேவனிடம் ஒப்புரவாகும்போது நம் வாழ்க்கையை அவர் பொறுப்பெடுப்பார். அப்பொழுது காரியங்கள் மாறும். மத்தேயு 11:28ல் தேவன் இவ்வாறாக கூறுகின்றார்: “வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்”.

“தேவனைவிட்டு விலகியிருக்கின்ற நாம், காலம் கடந்துபோகும் முன்னமே சீக்கிரமாய் அவரிடம் சேர்வது அவசியம்”

நீயும் அநேக வேளைகளில் உன் பாவமான வாழ்க்கையைக் குறித்துக் கலங்குகின்றாய், மிகவும் வேதனைப்படுகின்றாய். உன்னை முற்றிலுமாக நீயே வெறுக்கும் ஓர் நிலையில் இருக்கின்றாய். உன் உள்ளத்தில் இயேசுவிடம் செல்ல வாஞ்சிக்கின்றாய். ஆனாலும், உன் வாழ்வில் ஒரு மாற்றமும் காணப்படவில்லை, உன் வாழ்க்கை ஒரு வனாந்திரமாகவே காணப்படுகின்றது. ஏனென்றால், நீ எழுந்து ஆண்டவரிடம்

வருவதே இல்லை. உன் பாவ பாரத்தை நீயே சுமக்கின்றாய். அதினால்தான் உன் பாவத்தை மேற்கொள்ள உன்னால் முடியாமலும், இளைப்பாறுதல் இல்லாமலும் தவிக்கின்றாய்.

என் அன்பு பிள்ளையே, நீ உன் கடந்த கால பாவ வாழ்க்கையை வெறுத்து, முற்றிலுமாக மனந்திரும்பி, எழுந்து, இயேசுவை நோக்கி வருவாயானால் அவர் நீ இழந்துபோன எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் உனக்குத் தந்து உன்னைத் தன்னிடமாக சேர்த்துக் கொள்வார். அவருடைய வெளிச்சம் உன்னில் பிரகாசிக்கும்.

நான் தேவனைவிட்டு, துன்மார்க்கமாய் வாழ்ந்து, துணிகரமாய் இத்தனை பாவங்களைச் செய்து விட்டேனே,

“உன் பாவ பாரத்தை
நீயே சுமக்கின்றாய்.
அதினால்தான் உன்
பாவத்தை
மேற்கொள்ள
உன்னால்
முடியாமலும்,
இளைப்பாறுதல்
இல்லாமலும்
தவிக்கின்றாய்”

இனி அவர் என்னை ஏற்றுக் கொள்வாரா என்று உன் உள்ளத்தில் நீ அங்கலாய்க்கலாம். அந்த இளைய மகன் புறப்பட்டு வருகின்ற வேளையில் அவனுக்குள்ளும் இவ்வாறான எண்ணங்கள் வந்திருக்கலாம். அதினால்தான் அவனும் ஒரு மகனாக அல்ல ஒரு வேலைக்காரனாக என்னை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்பேன் (லூக்கா 15:18,19) என்று நினைத்துச் செல்கின்றான். ஆனால் நடந்தது என்ன? “அவன் தூரத்தில்

வரும்போதே, அவனுடைய தகப்பன் அவனைக் கண்டு, மனதுருகி ஓடி, அவன்

கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அவனை முத்தஞ் செய்தான்” - லூக்கா 15:20. மாத்திரமல்ல, லூக்கா 15:22 “தன் ஊழியக்காரரை நோக்கி: நீங்கள் உயர்ந்த வஸ்திரத்தைக் கொண்டுவந்து, இவனுக்கு உடுத்தி, இவன் கைக்கு மோதிரத்தையும் கால்களுக்குப் பாதரட்சைகளையும் போடுங்கள்”. என்றான்.

தன் மகனை எதிர்நோக்கி அந்த தகப்பன் காத்திருந்தபடியினால், மகன் அவனை நோக்கி வரும்பொழுதே, அந்த தகப்பன் தன் மகன் மனந்திரும்பிவிட்டதை அறிந்துக் கொள்கின்றான். அதினால்தான் அந்த தகப்பன் தன் மகன் மேல் மனதுருகினவராய் ஓடி அவனை கட்டிக்கொண்டு முத்தஞ்செய்கிறான். அந்த மகன் தந்தையிடம் தன்னை ஒரு கூலிக்காரனாய் சேர்த்துக் கொள்ளச்

சொன்னபோதும் கூட, அவன் அதைக் கேளாதவனாய், சந்தோஷமாக தன் மகன் இழந்த ஸ்தானத்தை திரும்பவும் அவனுக்குக் கொடுக்கின்றான்.

அதுபோலத்தான் இயேசுகிறிஸ்துவும் காத்திருக்கும் தகப்பனாய் நீ எப்பொழுது வருவாய் என்று உனக்காகக் காத்திருக்கின்றார். நீ எப்பொழுது உன் விழுந்துபோன வாழ்வை விட்டு எழுந்து புறப்பட்டு, இயேசுவினிடத்தில் வர எத்தனிக்கின்றாயோ, அப்பொழுதே இயேசு உன்னிடமாய் ஓடி வருவார். அவர் உன் மேல் கசப்புடனோ, வெறுப்புடனோ ஓடி வரவே மாட்டார். ஏனென்றால் அவர் மனதுருக்கம் நிறைந்த தேவன். அவர் பாவிகளின் மேல் மனதுருக்கின்ற கர்த்தர். ஆதலால் உன்மேல் மனதுருகி ஓடி வருவார்.

நீ அவரை உதாசீனப்படுத்தி, அவரைவிட்டு தூரமாய் விலகிப் போனது உண்மைதான். ஆனால் நீ மனந்திரும்பி உன் பாவ வாழ்க்கையை விட்டு வரும்பொழுது, அவர் மனதுருகி, தம் கரத்தை விரித்து, உன்னை நோக்கி ஓடிவருவார். உன்னைக் கட்டியணைத்து முத்தமிடுவார். என்னே! ஓர் அன்பான தகப்பன் நம் இயேசுகிறிஸ்து. அவரைவிட்டு விலகின நீ, இன்றே மனந்திரும்பி அவரிடமாக வா. அவர் உன்னை ஏற்றுக்கொண்டு, ஓர் புது வாழ்வை உனக்கு அளித்து, உன்னை சந்தோஷப்படுத்துவார்.

“நீ உன்னை வெறுக்கலாம். இயேசு உன்னை வெறுப்பதில்லை”

நான் செய்த பாவத்தினிமித்தம் அவருடைய புத்திரனாக இருக்க எனக்கு தகுதியில்லை என்று நீ நினைக்கலாம். உன்னை நேசிக்கின்ற, மாறாத அன்பு நிறைந்த இயேசுகிறிஸ்து அப்படி நினைப்பதேயில்லை. நீ உன்னை வெறுக்கலாம். இயேசு உன்னை வெறுப்பதில்லை. அதுதான் ஒரு மனிதனுக்கும், மனதுருக்கம் நிறைந்த தேவனுக்குமுள்ள வித்தியாசம். அதனால் தான், நீ மனந்திரும்பும் பட்சத்தில், நீ இழந்துபோன ‘மகன்’ என்ற ஸ்தானத்தை அவர் உனக்கு திரும்பத் தருகின்றார்.

கடைசியாக, இளைய குமாரன் மீண்டுமாய் தகப்பனுடன் இணைந்து தன் ஸ்தானத்தை பெற்றுக் கொண்டாலும்கூட, ஒரு காரியத்தை நாம் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த இளைய குமாரன் இழந்தது என்ன?

அவன் பிரிந்துச் சென்ற அந்த இடைப்பட்ட காலத்திலே, அவன் தன் தகப்பனின் அருகாமையை இழக்கின்றான்.

தன் தகப்பனின் உள்ளத்தின் இரகசியத்தை தெரிந்துக்கொள்ளும் பாக்கியத்தையும் இழக்கின்றான்.

தன் தகப்பனின் காரியத்தில், தன்னுடைய பங்கை அவன் தொலைக்கின்றான்.

லூக்கா 15:31 தகப்பன் மூத்தக் குமாரனைப் பார்த்து “மகனே, நீ எப்போதும் என்னோடிருக்கிறாய், எனக்குள்ளதெல்லாம் உன்னுடையிருக்கிறது” என்று கூறினான். மூத்த மகனுக்குக் கிடைத்த இந்த சிலாக்கியத்தையும் இளைய மகன் இழந்திருக்கின்றான்.

நாமும் இயேசுவை விட்டு தூரமாய் விலகினால், அவருடைய பாசமிகு அருகாமையை இழக்க நேரிடும். பிரிந்த அந்தக் காலத்திலே அவருடைய உன்னதமான ஊழியங்களிலே நம்முடைய பங்கு சிறிதளவும் காணப்படாது. நம் மீது மிகுந்த அன்பு வைத்திருக்கின்ற அன்பு நேசரின் அருகாமையை நாம் இழந்து வாழ்வில் துன்பப்பட வேண்டுமா? இதை நாம் கருத்தாய் சிந்திக்க வேண்டும். தேவன் நம்மோடு இல்லாத பட்சத்திலே நம்மால் ஒன்றும் செய்ய இயலாது. நம் வாழ்வு துன்பத்திலே முடிவுற்றுபோகும். ஆகவே ஒருக்காலும் உலக இச்சையினால் மயங்கி, ஆண்டவரின் அன்பை விட்டு விலகும் எண்ணம் கொள்ளாதிருங்கள். ஆண்டவர் தாமே உங்களுக்கு கிருபை பாராட்டுவாராக.

நீயோ ஏற்கனவே இயேசுவை விட்டு விலகிபோய் இருக்கலாம். அவரைவிட்டு தூரமாய் விலகின நீ, துணிகரமாய் துன்மார்க்கத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கலாம். உன் வாழ்க்கையில் அநேக விசேஷித்த ஆசீர்வாதங்களை, உன் துன்மார்க்கமான வாழ்வின் நிமித்தம் இழந்துபோய் இருக்கலாம். இயேசுவினிடத்தில் எழும்பி வர முடியாதபடி நீ பாவத்தின் குற்ற உணர்வினால் அமிழ்ந்து போயிருக்கலாம். மற்றவர்கள் உன்னை குறைக்கூறி உதாசீனப்படுத்தி இருக்கலாம். நீ கலங்கத் தேவையில்லை. என் அன்பு பின்னளையே! நீ தவிக்க வேண்டுவதில்லை. உன் மீது மிகுந்த நேசத்தோடு, உனக்காகக் காத்திருக்கும்

மனதுருக்கத்தின் தகப்பன் இயேசு உனக்கு இருக்கின்றார்.
காலம் கடந்துவிடவில்லை. நீ இன்றே மனந்திரும்பி
இயேசுவிடம் ஓடிவா. உன் தகப்பன்
இயேசு, நீ இழந்துபோன எல்லா
ஆசீர்வாதங்களையும் திரும்பத்
தந்து, மீண்டும் உன்னைத்
தனக்குள்ளாக ிலைநிறுத்துவார்.
உன்னை அரவணைத்து
தன்னோடுச் சேர்த்துக் கொள்வார்.
உன்னை வழிநடத்தி
பயன்படுத்துவார். ஆமென்!

“நீ உன்
பாவத்தை
வெறுத்து
இயேசுவை
நேசிப்பாயா?”

நீ உன் பாவத்தை வெறுத்து
இயேசுவை நேசிப்பாயா?

நான்காவது அத்தியாயம்

உன்னை நேசிக்கும் அன்பர்

அநேக நேரங்களில் நம் வாழ்வில் வருகின்ற சோதனையினிமித்தம் நாம் சோர்ந்து போகின்றபொழுது, தேவன் நம்மைவிட்டு தூரமாய் விலகி நிற்பதாக நமக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால் ஆண்டவரோ, நான் உன்னை விட்டு விலகுவதுமில்லை உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை (யோசுவா 1:5) என்று நமக்கு வாக்குப் பண்ணியிருக்கின்றார். இதே போலத்தான், சில உண்மைகள் அநேக நேரங்களில் நம் சிந்தையில் மறக்கப்பட்டு போய் விடுகின்றன.

இதைப்போலவே, பாவம் செய்து விழுந்து போன ஆண்டவரின் பிள்ளைகளுடைய சிந்தனையும் அநேக நேரங்களில் பல்வேறு எண்ணங்களால்

அலைக்கழிக்கப்படுகின்றது. ஆண்டவரின் பிள்ளைகள் பாவத்தில் தவறி விழும்பொழுது செய்யும் முதல் தவறு என்னவென்றால், உடனே மனந்திரும்பாமல் விழுந்ததை பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பது. இரண்டாவது தவறு உதவிக்காக மனிதர்களை நோக்கிப் பார்ப்பது.

“ஆண்டவரின் பிள்ளைகள் பாவத்தில் தவறி விழும்பொழுது செய்யும் முதல் தவறு என்னவென்றால், உடனே மனந்திரும்பாமல் விழுந்ததை பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பது”

இப்படி நாம் இந்த இரண்டு தவறுகளையும் செய்யும் பொழுது, நாம் எண்ணியிராத வேளையில் சத்துரு ஓர் மிகப்பெரிய அவிசவாசத்தை நம் சிந்தனையில் விதைக்கின்றான். அதினால்தான் நாம் சிந்தனையில் அலைக்கழிக்கப்படுகின்றோம்.

இந்த அவிசவாசம் நமக்குள் எழும்பும்போது சில கேள்விகள் நம் உள்ளத்தில் எழும். ஆண்டவர் என்னை நேசிப்பாரா? அவர் என்னை ஏற்றுக்கொள்வாரா? என்னை அவர் வெறுத்திருப்பாரோ? போன்ற அநேக கேள்விகள் உள்ளத்தில் வரும். மனிதர்களை நோக்கிப் பார்த்து, அவர்கள் நம்மை வெறுத்துவிட்டதைக் கண்டு, இயேசுவும் நம்மை வெறுத்திருப்பார் என்று நாமாகவே நினைத்து, இனி இயேசுவிடம் செல்ல வழியே இல்லை என்று நாமாகவே முடிவு செய்கின்றோம்.

பின்பு சத்துருவின் போராட்டத்தை தனியே எதிர்கொள்ள முடியாமலும், இயேசு நம்மை வெறுத்திருப்பார் என்று நினைத்து அவரிடம் செல்லாததினால் உண்டான வெறுமையினாலும், நாம் சத்துருவின் தூண்டுதலுக்கு உட்பட்டு நாமாகவே நம் வாழ்வை முடிவுக்கு கொண்டு வர முயல்கின்றோம். என்னுடைய வாழ்கையிலும் நான் பாவத்தில் தவறி விழுந்தப்பொழுது இவ்வாறாக கஷ்டப்பட்டேன்.

கடினமான இந்த நேரங்களிலே நாம் ஒன்றை புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். மனிதனின் அன்பைவிட தேவனின் அன்பு மிகப் பெரியது.

வேதத்தில் 1 யோவான் 4:8ல் இவ்விதமாக தேவனைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்” (God is Love).

என் அன்பு பிள்ளையே! தேவன் அன்பாகவே இருந்தார் என்பதாக சொல்லப்படவில்லை, மாறாக தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆம், நம் தேவன் நம் மீது அன்பாகவே இருக்கின்றார். அவரது அன்பு நிபந்தனையுள்ள அன்பு அல்ல, அது நிபந்தனையற்ற அன்பு.

நீ எப்படிப்பட்ட நிலையில் இருந்தாலும், தேவனைவிட்டு எவ்வளவு தூரமாய் இருந்தாலும், உன்னை அவர் வெறுத்துவிட்டார் என்று பொய்யான எண்ணங் கொள்ளாதே. ஏனென்றால், “இன்றும் உன் மீது தேவன் அன்பாகவே இருக்கின்றார்”.

“நீ எப்படிப்பட்ட நிலையில் இருந்தாலும், தேவனைவிட்டு எவ்வளவு தூரமாய் இருந்தாலும், உன்னை அவர் வெறுத்துவிட்டார் என்று பொய்யான எண்ணங் கொள்ளாதே”

தேவனுடைய அன்பின் உயரத்தையும், அகலத்தையும், ஆழத்தையும் நம்மால் விளங்கிக் கொள்ளவே முடியாது. தேவனுடைய அன்பு எதினால் விளங்குகின்றது? யோவான் 3:16 “தேவன், தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புக்கூர்ந்தார்” 1 யோவான் 4:9 “தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனாலே நாம் பிழைக்கும்படிக்கு தேவன் அவரை

இவ்வுலகத்திலே அனுப்பினதினால் தேவன் நம்மேல் வைத்த அன்பு வெளிப்பட்டது”.

இதை நாம் இவ்விதமாக கற்பனைச் செய்யலாம். பிதாவுக்குத் தெரியும் நமக்கு பாவமன்னிப்பு இல்லாத பட்சத்தில் நாம் பாவத்தினாலும், சாபத்தினாலும் மிகவும் கஷ்டப்படுவோம் என்று. தம் குமாரனைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தால் மாத்திரமே, நம்முடைய வாழ்வில் அவரது குமாரனின் மூலமாக நமக்கு மீட்பு கிடைக்கும் என்பதும் பிதாவுக்குத் தெரியும். இதை நினைத்துப்பாருங்கள்: ஒருபக்கம், நீயும் நானும் பாவிக்காக நிற்கின்றோம். மறுபக்கம், அவர் மிகவும் நேசித்தின்பு அவருடைய ஒரேபேறான குமாரன். அவருடைய இருதயம், தம் குமாரன் நம்முடைய மீட்பிற்காக படவேண்டிய பாடுகளை நினைத்து எவ்வளவாக வேதனைப்பட்டிருக்கும். ஆனாலும், அவர் உன்மீதும் என்மீதும் கொண்ட மிகுந்த அன்பினால் தம் குமாரனைப் பாடுகளுக்கு உட்படுத்தினார்.

மறுபக்கம், பிதாவின் சித்தத்தை அறிந்த இயேசுவுக்கு முன்பாகவும் இரண்டு காரியங்கள் இருந்திருக்கும். ஒன்று, உன்னுடைய பாவங்களுக்காகவும் என்னுடைய பாவங்களுக்காகவும் பாடுபட்டு, இரத்தம் சிந்தி மரிப்பது. மற்றொன்று, பரலோகத்தின் மகிமையும் அவர் இருந்த ஸ்தானமும். ஆனாலும், அவர் நம்மீது கொண்ட அந்த கள்ளமற்ற அன்பினால் பரலோக மகிமையை விட்டு, உனக்காகவும் எனக்காகவும் இவ்வுலகத்திற்கு வந்தார்.

நம்முடைய தேவனின் அன்பை எண்ணிப்பார். அது விலையேறப் பெற்றது. அது அளவிடமுடியாதது. உன்னை நியாயந்தீர்க்க வராமல் (யோவான் 12:47) இரட்சிக்க வந்த அவர் உன்னை நேசியாமல் கைவிட்டுவிடுவாரோ? இல்லை, இல்லை. அவர் உன்னை ஒருபோதும் கைவிடவே மாட்டார்.

என் பிள்ளையே! இன்றும் அவர் உன்மீது அன்பாகவே இருக்கின்றார்.

இப்படிப்பட்ட தேவனின் அன்பைவிட்டு நீ விலகியிருப்பாயானால், தனிமையினால் வாடி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பாயானால், இன்றே மனந்திரும்பி அவரிடமாக ஒப்புரவாகிவிடு. அவர் உன்னை அன்போடு அணைத்து,

உன் பாவத்தை மன்னித்து, உன்னை தம் இரத்தத்தினால் கழுவி தன்னோடு சேர்த்துக் கொள்வார்.

குறிப்பிட்ட ஓர் ஊரில் ஒரு விதவை தாய் தன் மகளுடன் வசித்து வந்தார்கள். அந்த குடும்பத்தில் அவர்கள் இருவர் மட்டும்தான். குடும்பத்தின் கஷ்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் அந்த தாய் தன் அன்பு மகளை நன்றாக வளர்த்து படிக்கவும் வைத்தார்கள். அவள் தன் வாலிப வயதை எட்டிணப்பொழுது தன் தாயாரிடம், “அம்மா நீங்கள் எனக்காய் கஷ்டப்பட்டது போதும். இனி நான் வெளியூருக்குச் சென்று சம்பாதித்து உங்களை நன்றாக வாழவைப்பேன்” என்று கூறி, அவள் வெளியூருக்குச் சென்றாள்.

அவள் சென்ற சில நாட்களிலேயே வேலையில் சேர்ந்து, தன் தாயாருக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் பணம் அனுப்பி வந்தாள். சில மாதங்கள் கழிந்த பின்பு அவள் தன் தாயை மறந்தாள். தன் ஆடம்பர வாழ்விற்காக பாவத்தில் ஈடுபட ஆரம்பித்தாள். முடிவில் அவள் தன் அழகையும், மற்றவர்களின் நேசத்தையும் இழந்து ஒன்றுமில்லாதவளானாள். அவளைவிட்டு எல்லோரும் விலகி விட்டார்கள். அந்தோ! பரிதாப நிலைமைக்கு உள்ளானாள். அந்த நிலையில் திடீரென்று தன் தாயாரை நினைத்தாள். அய்யோ!இத்தனை வருடங்களாய் என் தாயை எண்ணாத பாவியாகி போனேனே என்று மிகவும் வேதனைப்பட்டவளாய், தன் தாயிடம் திரும்பிச் செல்ல தீர்மானித்தாள். அவள் மனதிலே எப்படியும் தன் தாயின் அன்பு மாறியிருக்காது என்று ஓர் நம்பிக்கை.

“இயேசு உன்னை அன்போடு அணைத்து, உன் பாவத்தை மன்னித்து, உன்னை தம் இரத்தத்தினால் கழுவி தன்னோடு சேர்த்துக் கொள்வார்”

அவள் தன் வீட்டிற்கு திரும்பினப்பொழுது, வீடு இருளாகவும், வீட்டைச் சுற்றி இலைகளும் குப்பைகளும் இருந்ததைக் கண்டபொழுது, தன் தாயார் மரித்து விட்டார்களோ? என்று எண்ணி மெதுவாக வீட்டின் கதவை நோக்கி நடந்தாள். வீட்டின் கதவை அவள் திறக்க எத்தனித்தபோதே, இருண்ட வீட்டின் அறையிலிருந்து அவளின் பெயரைச் சொல்லி தாயாரின் குரல் அவளை அழைத்தது. அவள் ஓடிச்சென்று தன் தாயாரைக் கட்டியணைத்து, முத்தமிட்டு கண்ணீர் விட்டாள்.

அந்த இருளிலும் தன் தாயார் தன்னை கண்டுபிடித்ததைக் குறித்து அவளுக்கு ஒரே ஆச்சரியம்.

அப்பொழுது அந்த தாயார் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? ‘என் அன்பு மகளே, உன் சிறுவயது முதலே நான் உன் காலடிச் சத்தத்தை அறிந்திருக்கின்றேன். நீ என்னைவிட்டு வருடக்கணக்காய் விலகிப் போயிருந்தாலும் உன்னை மறக்காத என் உள்எம், உன் காலடிச் சத்தத்தையும் மறக்கவில்லை. அதனால்தான் நீ இலைகளை மிதித்து உள்ளே நடந்து வரும்பொழுதே, நீ என் மகள் என்று கண்டுகொண்டேன்” என்று அன்புருக கூறினார்கள்.

உலகப்பிரகாரமான இந்த தாயாரின் அன்பைக் காட்டிலும், நம் ஆண்டவரின் அன்பு மிக மிக உயர்ந்த, மேலான, மாறாத அன்பு. அது உனக்காக தம் ஜீவனையும் துச்சமாக மதித்த அன்பு. யோவான் 15:13ல் “ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலுமில்லை” என்று இயேசு கூறினார்.

“உனக்காய் தம்
ஜீவனைக் கொடுத்த
இயேசுகிறிஸ்து
இன்றும் உன் மீது
அன்பாகவே
இருக்கின்றார்”

ஆம், அவரது அன்பு ஒருவரிடத்திலும் காணப்படாத ஓர் உயரிய அன்பு. அவர் உன்னை மறந்திடமாட்டார். அவர் உன்னை கைவிடமாட்டார். அவர் உன்னை வெறுத்திடமாட்டார். இப்பொழுதும் என் அன்பு பிள்ளையே, இயேசுவினிடமாக திரும்பிவா. உனக்காய் தம் ஜீவனைக் கொடுத்த இயேசுகிறிஸ்து இன்றும் உன் மீது அன்பாகவே இருக்கின்றார்.

தேவனின் அன்பை பற்றி அறிய நாம் வேதத்திலிருந்து ஓர் காரியத்தை மட்டும் பார்ப்போம்.

வேதத்தில், நாம் பேதுரு என்னப்பட்ட ஒருவனைக் குறித்து வாசிக்கின்றோம். பேதுரு என்பவன் யார்?

இயேசு தெரிந்தெடுத்த பன்னிரண்டு சீஷர்களில் பேதுருவும் ஒருவன். அவன் இயேசுவால் தெரிந்துக் கொள்ளப்பட்ட ஒருவன். இயேசுவோடுகூட எல்லா காலக்கட்டத்திலும் இருந்தவன்.

இயேசுவை பின்பற்றி வந்த அநேக சீஷர்கள், அவருடைய கடினமான உபதேசத்தினிமித்தம் அவர் பின்னே நடவாமல் பின்வாங்கிபோன நேரத்தில், இயேசு பன்னிருவரையும் நோக்கி: நீங்களும் போய்விட மனதாயிருக்கிறீர்களோ? என்று கேட்டப்பொழுது, பேதுரு இவ்வாறாக சொல்கின்றான்: “ஆண்டவரே, யாரிடத்தில்

போவோம், நித்தியஜீவ வசனங்கள் உம்மிடத்தில் உண்டே. நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நாங்கள் விசுவாசித்தும் அறிந்தும் இருக்கிறோம் என்றான்” - யோவான் 6:68,69. அநேகர் இயேசுவைவிட்டு பின்வாங்கிபோனபொழுதும் கூட, அவரைவிட்டு பின்வாங்காமல், அவரை அறிந்து விசுவாசித்த சீடன்தான் பேதுரு.

இயேசு, ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்ற பிதாவின் வெளிப்பாட்டை பெற்றவன்தான் பேதுரு (மத்தேயு 16:16,17). இயேசுவுக்கு நேரிட்ட சோதனையில், இயேசுவோடு கூட நிலைத்திருந்த சீஷர்களில் பேதுருவும் ஒருவன் (லூக்கா 22:28). இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன் என்று இயேசுவால் வாக்குப் பண்ணப்பட்டவன், பேதுரு தான் (மத்தேயு 16:18).

இயேசுகிறிஸ்து

உலகத்தில் இருந்த நாட்களில், அவர் மறுபுறமாவதையும், மோசேயும் எலியாவும் அவருடன் பேசுவதையும் முகமுகமாய் கண்ட மூன்று சீஷர்களில், பேதுருவும் ஒருவன். (மத்தேயு 17:1-3).

“ஆண்டவரே, யாரிடத்தில் போவோம், நித்தியஜீவ வசனங்கள் உம்மிடத்தில் உண்டே”

இயேசு

காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட வேளையில், பிரதான ஆசாரியனின் வேலைக்காரர்கள் இயேசுவின் மேல் கைபோட்டு, இயேசுவைப் பிடித்தப்பொழுது, வேலைக்காரனின் காதை தன் பட்டயத்தினால் வெட்டினவன் பேதுரு. (மாற்கு 14:46,47, யோவான் 18:10)

சாவிலும்

உம்மைப்

பின்பற்றிவர

ஆயத்தமாயிருக்கிறேன் என்று இயேசுவிடம் உறுதியாய் கூறினவன் இந்த பேதுரு (லூக்கா 22:33)

இப்படியாக இயேசுகிறிஸ்துவோடு நடந்து, அவரை அறிந்து, அவரை மிகவும் நேசித்தவனாய் வாழ்ந்து வந்தான் பேதுரு. ஆனாலும் கூட, இயேசுகிறிஸ்து காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த இரவிலே, அவனுடைய வாழ்விலே ஓர் சோதனை வருகின்றது. அவன் பிரதான ஆசாரியனுடைய அரண்மனையில் நின்றபொழுது அங்கிருந்த வேலைக்காரியும், மற்ற சிலரும் இவன் இயேசுவோடு கூட இருந்தவன் என்று பேதுருவைப் பார்த்துச் சொல்ல, தன்

ஜீவன் போய்விடுமோ என்ற பயத்தினால், அவன் என்ன செய்கின்றான்?

பேதுரு, இயேசுவை மறுதலித்தான், சபித்தான், அவரைத் தெரியாது என்று சத்தியம் பண்ணினான். இயேசுவைவிட்டு பினவாங்கிப் போன ஓர் பரிதாப நிலைமைக்குள் ஆடப்பட்டான். பேதுரு இயேசுவை மறுதலித்தக் காரியம் நான்கு சவிசேஷ புஸ்தகங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.

மத்தேயு 26:69-74, மாற்கு 14:66-71, லூக்கா 22:54-60, யோவான் 18:16-27 என எல்லா சவிசேஷங்களிலும், பேதுரு இயேசுவை மறுதலித்ததை நாம் காண்கின்றோம். என்ன ஓர் பரிதாபநிலை பாருங்கள். எல்லோரும் பேதுருவைக் குற்றப்படுத்தியிருப்பார்கள்.

<p>“நீ ஆவிக்குரிய வாழ்விலும் உலகப்பிரகாரமான வாழ்விலும் ஒன்றுமில்லாதவனாய் நிற்கலாம். இயேசுகிறிஸ்து உன் நேசர் என்பதை உன் நடத்தையினால் நீ மறுதலித்திருக்கலாம்”</p>	<p>நீயும் உன் வாழ்வில் இயேசுவோடுகூட நடந்துச் சென்றிருக்கலாம். அநேகரைவிட நீ அவரை அதிகமாய் நேசித்திருக்கலாம். அவரிடம் நீ அதிகம் விசுவாசம் கொண்டவனாய் காணப்பட்டிருக்கலாம். அவரை அறிந்து அவருடன் நெருக்கமான உறவு கொண்டவனாய் நீ வாழ்ந்திருக்கலாம்.</p>
---	---

<p>விலகிச் சென்றிருக்கலாம். இன்று நீ ஆவிக்குரிய வாழ்விலும் உலகப்பிரகாரமான வாழ்விலும் ஒன்றுமில்லாதவனாய் நிற்கலாம். இயேசுகிறிஸ்து உன் நேசர் என்பதை உன் நடத்தையினால் நீ மறுதலித்திருக்கலாம். அதினிமித்தம் உன்னை நேசித்தவர்கள் உன்னைப் புறம்பே தள்ளியிருக்கலாம். இன்று நீ கலக்கத்துடனும், சோர்வுடனும், உன் மீது வெறுப்புடனும் காணப்படலாம்.</p>	<p>ஆனால், திடீரென்று நீ எதிர்பாராத ஓர் தருணத்தில் வந்த ஒரே ஒரு சோதனையில் தோல்வியுற்று நீ பின்மாற்றம் அடைந்திருக்கலாம். பின்மாற்றம் அடைந்த நீ அப்படியே இயேசுவை விட்டு வெகுதூரம் விலகிச் சென்றிருக்கலாம். இன்று நீ ஆவிக்குரிய வாழ்விலும் உலகப்பிரகாரமான வாழ்விலும் ஒன்றுமில்லாதவனாய் நிற்கலாம். இயேசுகிறிஸ்து உன் நேசர் என்பதை உன் நடத்தையினால் நீ மறுதலித்திருக்கலாம். அதினிமித்தம் உன்னை நேசித்தவர்கள் உன்னைப் புறம்பே தள்ளியிருக்கலாம். இன்று நீ கலக்கத்துடனும், சோர்வுடனும், உன் மீது வெறுப்புடனும் காணப்படலாம்.</p>
--	--

என் அன்பு பிள்ளையே, பேதுருவும்கூட இப்படிப்பட்ட ஓர் நிலையில்தான் காணப்பட்டான். இயேசுவை மறுதலித்த அந்த நிலைமையில், பேதுரு என்ன செய்தானாம்?

அவன் மிகவும் மனங்கசந்து அழுதான் என்று வேதம், மத்தேயு 26:75, மாற்கு 14:72, லூக்கா 22:62ல் சொல்கின்றது.

அவன், தான் இயேசுவை விட்டு பின்வாங்கி, அவரை மறுதலித்து, சபித்ததை நினைத்து மிக வருத்தத்துடன் மனங்கசந்து அழுதான். இயேசு சிலுவையில் அடிக்கப்பட்ட பின்பும் அவன் உள்ளத்தில் அவரை மறுதலித்த அந்த நினைவுகள் எழும்பியிருந்திருக்கும். அப்பொழுதும் அவன் புலம்பி அழுதிருப்பான்.

தன் பினமாற்றத்தைக் கண்டு மனங்கசந்து அழுத அவனை, இயேசு உயிர்தெழுந்த பின்பு மறந்து, வெறுத்துவிட்டாரோ? பேதுருவின் கண்ணீரை உதாசீனப்படுத்தினாரோ?

இயேசுகிறிஸ்து உயிர்தெழுந்தபின்பு நடந்தது?

என்ன

இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தை அவரது தூதன் மூலமாய் சில ஸ்திரீகளுக்கு இவ்வாறாக வருகின்றது. மாற்கு 16:7 “நீங்கள் அவருடைய சீஷரிடத்திற்கும் பேதுருவினிடத்திற்கும் போய்: உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போகிறார், அவர் உங்களுக்குச் சொன்னபடியே அங்கே அவரைக் காண்பீர்கள் என்று, அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள் என்றான்.”

“இயேசுவின் உயிர்தெழுந்த செய்தியை, பேதுருவின் பேரைக் குறிப்பிட்டு, அவனை முக்கியப்படுத்தி, அவனிடம் கூறுமாறும் இயேசுவின் வார்த்தைக் கடந்து வருகின்றது”

ஆண்டவருடைய நேசம் எவ்வளவு பெரியது! அவருடைய அன்பு, நம் அறிவுக்கெட்டாத அன்பு (எபேசியர் 3:19).

பேதுருவும் இயேசுவின் சீஷர்களுள் ஒருவன்தான். ஆனாலும் இயேசுவின் உயிர்தெழுந்த செய்தியை, பேதுருவின் பேரைக் குறிப்பிட்டு, அவனை முக்கியப்படுத்தி, அவனிடம் கூறுமாறும் இயேசுவின் வார்த்தைக் கடந்து வருகின்றது.

அவன் மறுதலித்து, பின்பு மனந்திரும்பி நின்றவனாய் காணப்பட்டப் பொழுதிலும் இயேசு அவனை நேசித்தார். வேதம் சொல்கின்றது: அன்பு சகலத்தையும் தாங்கும், சகலத்தையும் சகிக்கும். அன்பு ஒருக்காலும் ஒழியாது (1

கொரிந்தியர் 13:7,8). இயேசுவின் அன்பு உண்மையான அன்பு.

பேதுருவின் கண்ணீர் அவருக்கு மறைவாக இருக்கவில்லை. இயேசுகிறிஸ்து பேதுருவின்மீது கொண்டிருந்த நேசம் மாறவே இல்லை. அவன் பட்ட மனவருத்தத்தை அவரால் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை. அதனால்தான் தம் அன்பை குறிக்கும் வகையில், அவனை ஆறுதல்படுத்தும் விதமாய், தாம் உயிர்தெழுந்த அந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியை அவனின் பேர் சொல்லி அழைத்து இயேசு சொல்கின்றார். அதுமாத்திரமல்ல சீஷர்களிலே பேதுருவுக்குதான் உயிர்தெழுந்த ஆண்டவர் முதன் முதலாக தம்மை வெளிப்படுத்துகின்றார் (லூக்கா 24:34 ; 1 கொரிந்தியர் 15:5) அதுமட்டுமல்லாமல், அவரது ஆடுகளை மேய்ப்பவனாகவும் அவனை நிலைநிறுத்துகின்றார் (யோவான் 21:15-17). என்ன பாக்கியம் பாருங்கள்.

நம்முடைய பாவங்களை நினைத்து, நாம் மனங்கசந்து அழுது, மனந்திரும்பி இயேசுவினிடம் வரும் பட்சத்தில், அவர் நம்மை கைவிடவேமாட்டார். நம்மை உதாசீனப்படுத்தவும் மாட்டார். அவர் நம்மை நேசிக்கும் அன்பர்.

“நீ எப்பேர்ப்பட்ட பாவத்தை செய்தவனாய் காணப்பட்டாலும் சரி, உன்னை நீ வெறுத்து உனக்குள்ளாகவே சோர்ந்து போகாதே”

என் அன்பு பிள்ளையே! நீ எப்பேர்ப்பட்ட பாவத்தை செய்தவனாய் காணப்பட்டாலும் சரி, உன்னை நீ வெறுத்து உனக்குள்ளாகவே சோர்ந்து போகாதே. விபசார ஸ்திரியையும் நேசித்த தேவன் அவர்.

நீ உன் பாவத்தினால் நிம்மதி இழந்து தவிக்கலாம். கடந்தக் காலத்தில் நீ ஆவிக்குரிய வாழ்வில் ஓர் உயர்வான இடத்தில் இருந்திருக்கலாம். வேதத்தை நேசித்து ஆர்வமுடன் நீ படித்திருக்கலாம். இன்றோ, அவைகளைவிட்டு நீ தூரமாய் இருக்கலாம். உன் வாழ்வில் நீ சென்ற தவறான வழிகளினால் அநேக பாவம் செய்து இயேசுவைவிட்டு இன்று விலகி நிற்கலாம். வெளியே யாரிடமும் சொல்லமுடியாத பாவத்தை செய்து, உன்னை நீயே வெறுத்து, இயேசுவிடம் வர மனதில்லாமல் குற்ற உணர்வுகளுடன் நீ நிறைந்திருக்கலாம். என் வாழ்க்கை மாற வாய்ப்பே இல்லை, இனி இயேசுவுடன் சேர வழியே இல்லை என்று நீ எண்ணலாம்.

என் அன்பு பிள்ளையே, நீ கலங்க வேண்டியதில்லை. உன்னை நேசிக்கும் அன்பர் இயேசு உண்டு. நீ செய்ய வேண்டியதெல்லாம் ஒன்றே. உன் பாவத்திற்காய் மனங்கசந்து அழுது மனந்திரும்பியவனாய் இயேசுவை நோக்கி கூப்பிடு. உன் வாழ்வை மாற்ற அவர் வல்லவர். உன்னால் காணமுடியாத உன் எதிர்காலத்தை அறிந்திருக்கின்ற தேவன் அவர். தம் வார்த்தையினாலே பூமியில் உள்ளவைகளைச் சிருஷ்டித்த தேவன் அவர். அவர் பராக்கிரமம் நிறைந்தவர்.

நீ அவரை நோக்கி வாஞ்சையோடு கூப்பிடும்போது, அவர் உன்னை தன்னிடமாகச் சேர்த்துக்கொள்வார். உன் வாழ்வை மாற்றுவார். தீமையான காரியங்கள் அனைத்தையும் உனக்கு நன்மையாக மாற்றித் தருவார். நீ இழந்துபோன எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் உனக்கு இரண்டத்தனையாக திரும்ப தந்து, உன்னை அளவில்லாமல் ஆசீர்வதிப்பார். உன்னை தமக்குள் நிலைநிறுத்தி, தம் ஊழியத்தில் உன்னைப் பயன்படுத்துவார்.

“உன்னை தமக்குள்
நிலைநிறுத்தி, தம்
ஊழியத்தில்
உன்னைப்
பயன்படுத்துவார்”

உன் தவறுகளுக்காய் மனஸ்தாபத்துடன் மனந்திரும்பி இயேசுவிடமாக வந்து சேர்கின்ற உன்னைப் பார்த்து இயேசு சொல்கின்றார்:

“நான் உன் மீது அன்பாகவே இருக்கின்றேன்”.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

உனக்காக ஜீவன் கொடுத்த ஜீவாதிபதி

“நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப்பண்ணுகிறார்” - ரோமர் 5:8

பாவத்திலே அமிழ்ந்து, வேதனையில் வாழ்ந்து, வெறுமையினால் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற உன் உள்ளத்தில், இயேசுவின் அன்பைக்குறித்து சந்தேகம் எழும்பலாம். இயேசுவின் அன்பு, உன் செய்கையின் நிமித்தம் குறைந்து போயிருக்கும் என்று நீ நினைக்கலாம். நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார் என்று வேதம் சொல்லுகின்றது. அதுதான் அவர் உன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு.

என் அன்பு
விலையேறப்பெற்றது.

“நீ வேதனைப்படக் கூடாது என்றுதான் உனக்காக இயேசு இரத்தம் சிந்தினார். உன்னை அவர் மிகவும் அதிகமாய் நேசித்தபடியினால் தான், அவர் உனக்காய் தம் ஜீவனையும் கொடுத்தார்”

பிள்ளையே! ஆண்டவரின் அன்பு அவர் கர்த்தர், அவர் மாறாதவர் (மல்கியா 3:6). அவர் உன்மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு என்றும் மாறாதது.

இயேசு உன்னை அதிகமாய் நினைத்திருக்கிறபடியினால் தான், உனக்காக சிலுவை சுமந்து பாடுகப்பட்டார். உன்னுடைய பாவங்களினால் நீ வேதனைப்படக் கூடாது என்றுதான் உனக்காக இயேசு இரத்தம் சிந்தினார். உன்னை அவர் மிகவும் அதிகமாய் நேசித்தபடியினால் தான், அவர் உனக்காய் தம் ஜீவனையும் கொடுத்தார். அவரின் அந்த அன்பு என்றும் மாறாதது. இன்றும் இயேசு உன்னை நேசிக்கின்றார்.

எதற்காக அவர் பாடுகளின் பாதையில் கடந்துச் சென்றார்?

ஏசாயா 53:5 “நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்;...”

ஒரு குயவன் தம் மனதில் வெகுநாளாகச் சிந்தித்து, நேசித்து வைத்திருந்த ஒரு மாதிரியைப் படைப்பாக உருவாக்கினாராம். தூய் நேசித்த படைப்பு ஜீவனில்லாமல் இருப்பதை அவரால் சகிக்க முடியவில்லை. எனவே அந்தப் பாத்திரத்திற்கு உயிர் கொடுத்து ஜீவனுள்ள படைப்பாக மாற்றினாராம். அதுமட்டுமல்ல, அதன் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்ட அவர் அதற்கு கயாதீனத்தையும் கொடுத்தாராம்.

அந்தப் பாத்திரம் விரும்பினால், தன்னைப் படைத்த குயவனையும் விட்டு பிரிந்துச் செல்லக்கூடிய சுயாதீனம் அதற்கு கொடுக்கப்பட்டது.

சுயாதீனத்தைப் பெற்ற அந்தப் பாத்திரம் ஒரு நாள் உலக ஆசை இச்சைகளில் மயங்கியதாம். தன்னைப் படைத்தக் குயவனை விட்டு விலகத் துணிந்து, அவரின் அன்பை புறக்கணித்து விட்டதாம். அந்தக் குயவனுக்கு அந்தப் பாத்திரத்தை அழிக்கக்கூடிய வல்லமை இருந்தப்பொழுதிலும் அதன் மீது அவர் வைத்திருந்த அன்பின் மிகுதியினால் அதை அழிக்காமல் விட்டு விட்டாராம். அது மாத்திரமல்ல, அந்தப் பாத்திரம் தன்னிடமாக திரும்பி வரும்படி அழைத்து, கண்ணீரோடு அதற்காக காத்திருக்க ஆரம்பித்தாராம்.

உலக ஆசையில் மயங்கிய அந்தப் பாத்திரமோ, முற்றிலுமாக தன்னைப் படைத்தக் குயவனைவிட்டு விலகி, அவருடைய ஓரே எதிரியின் கரங்களில் போய் சேர்ந்ததாம். எதிரியினிடமாகவே சாய்ந்து விட்டதாம். இந்த நிலையில், பாத்திரம் தன்னிடமாக ஏமாந்ததை நினைத்து எதிர்க்கு மிகுந்த சந்தோஷம். படைத்த குயவனுக்கோ மிகுந்த வேதனை. படைத்தவரின் பாதுகாப்பிலிருந்து விடுபட்ட அந்தப் பாத்திரத்தை அழிக்கும்படி எதிரி தீர்மானித்தானாம். அதை அறிந்த குயவனின் உள்ளம் மிகுந்த துக்கம் கொண்டதாம்.

“அந்தப் பாத்திரம் அவரை நிராகரித்து முற்றிலுமாக விலகி சென்றபோதிலும், அதன் அழிவைக் காணக்கூடாதுபடிக்கு, அவர் அதன் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தாராம்”

ஒரு பக்கம் அந்தப் பாத்திரம் தன்னை நிராகரித்து போனதினால் உண்டான தவிப்பு, மறுபக்கம் அது படும் வேதனையினால் உண்டான துக்கம். ஆனாலும் அவர், அந்தப் பாத்திரம் தன்னைப் புறக்கணித்துவிட்டு சென்றதை எண்ணாமல் அதை எப்படி மீட்பது என்று ஆராய்ந்தாராம்.

அப்பொழுது அவருக்கு தம் ஜீவனைக் கொடுத்தால் மாத்திரமே தம் சொந்த படைப்பை மீட்க முடியும் என்று தெரிய வந்ததாம். முடிவில் அவர் என்ன செய்தாராம்? அந்தப் பாத்திரம் அவரை நிராகரித்து முற்றிலுமாக விலகி சென்றபோதிலும், அதன் அழிவைக் காணக்கூடாதுபடிக்கு, அவர் அதன் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தாராம். எனவே அந்த குயவன், தம் ஜீவனைக் கொடுத்து அந்தப் பாத்திரத்தை தம்மிடமாக மீட்டுக்கொண்டாராம். தம் ஜீவனை

விட அந்தப் பாத்திரத்தின் சுகவாழ்வே, அவருக்கு பெரிதாகக் காணப்பட்டது. என்னே குயவனின் அன்பு பாருங்கள்!!!.

என் அன்பு வாலிப பிள்ளையே! இதுதான் கல்வாரி சிலுவையில், ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து காட்டின விலையேற்பெற்ற அன்பு. உன்னையும் என்னையும் களிமண்ணினால் உருவாக்கி, தம் ஆவியை அருளி, நம்மை உயிர்ப்பித்தார். மற்றும் ஆண்டவர், நன்மை தீமையை தெரிந்துக் கொள்ளக்கூடிய சுயாதீனத்தையும் கொடுத்தார். ஆனால், நாமோ அவரின் அன்பை பெரிதாக எண்ணவில்லை. மாறாக உலக ஆசை, இச்சை, மற்றும் நம் சுய இன்பத்திற்காக தேவனை மறந்து, அவருடைய சந்நிதியிலிருந்து விலகினோம்.

“நம்மை

வேதனையிலும்,
பாவக்கட்டுகளிலும்
இருந்து மீட்டெடுக்க
விலைக்கிரயம் தம்
ஜீவன் என்று அவர்
அறிந்த பொழுதிலும்,
அதை நமக்காய்
தியாகம் செய்ய
சித்தம் கொண்டார்”

ஆனாலும் நம் அன்பு

ஆண்டவர், நம் மீது மிகுந்த
அன்பு கொண்டததினால், தம்
கரங்களை விரித்து நம்மை
அழைத்தார். நாமோ அவருக்குச்
செவிக்கொடுக்காமல்,
முற்றிலுமாக சத்துருவின்
காரியங்களில் ஈடுபட
ஆரம்பித்தோம். தேவனுடைய
பாதுகாப்பிலிருந்து நாமாகவே
விலகினோம். அந்நேரத்தில்,
சத்துரு நம்மை அழிக்க கொண்டு
வந்த வியாதிகள், வேதனைகள்,
கஷ்டங்களை நாம் எதிர்க்க

பெலனில்லாமல் மிகுந்த மனவேதனை அடைந்தோம்.
நம்மை அழிவுக்கு நேராய் சத்துரு கொண்டு சென்ற
வேளையில் நம் ஆண்டவரோ தம் அன்பின் மிகுதியினால்
நம்மை மீட்டெடுக்க தீர்மானம் கொண்டார்.

நம்மை வேதனையிலும், பாவக்கட்டுகளிலும் இருந்து
மீட்டெடுக்க விலைக்கிரயம் தம் ஜீவன் என்று அவர் அறிந்த
பொழுதிலும், அதை நமக்காய் தியாகம் செய்ய சித்தம்
கொண்டார். அதினாலேயே இயேசுகிறிஸ்து இப்புவியில்
இறங்கி வந்து, பாடுகள் சகித்து, சிலுவையில் தொங்கி, தம்
இரத்தத்தை சிந்தி, தம் ஜீவனை விலைக்கிரயமாக கொடுத்து,
நம்மை தம் சொந்த ஜனங்களாக மீண்டும் மாற்றினார்.

நம் மீது கொண்ட அன்பின் மிகுதியினால், அவர்
விலைக்கிரயம் கொடுக்க கடந்துச் சென்ற அந்தக் கொடூர
பாதைன் கல்வாரி பாதை. நீ துன்பம் அனுபவிக்கக்கூடாது
என்பதற்காக, நீ பாவத்திற்குள் அமிழ்ந்துபோய் விடக்கூடாது
என்பதற்காக, நீ சாபத்தினால் மரித்து விடக்கூடாது

என்பதற்காகவே இயேசு கிறிஸ்து தம்மையே சிலுவையில் ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார். அந்தக் கடினமான கல்வாரி சிலுவை பாதையை அவர் கடந்துச் சென்றதற்கு ஒரே காரணம் என்னவென்றால், அவர் உன்மீது கொண்டிருந்த அளவிடமுடியாத அன்பு மாத்திரமே. இன்றும் இயேசு உன்னை நேசிக்கின்றார் என்பதை மறந்து விடாதே.

உன்மீது கொண்டிருக்கின்ற மிகுந்த அன்பினால் மாத்திரமே, அவர் உனக்காய் தம் ஜீவனையும் தந்தார். உனக்காக தம் ஜீவன் தந்த இயேசு, இன்றும் உன்னை அளவில்லாமல் நேசிக்கின்றார்.

இயேசு கிறிஸ்து நம் மீது வைத்த அன்பினால், கடந்துச் சென்ற அந்தக் கடினமான சிலுவைப் பாதையின் பாடுகளை எப்பொழுதும் நாம் நம் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம்மால் ஓர் வெற்றியுள்ள கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை வாழ முடியும். பவுல் இவ்வாறாக கொரிந்தியருக்கு எழுதுகின்றார்: இயேசுகிறிஸ்துவை, சிலுவையில் அறையப்பட்ட அவரையேயன்றி, வேறொன்றையும் உங்களுக்குள்ளே அறியாதிருக்கத் தீர்மானித்திருந்தேன்” - 1 கொரிந்தியர் 2:2.

“உன்மீது கொண்டிருக்கின்ற மிகுந்த அன்பினால் மாத்திரமே, அவர் உனக்காய் தம் ஜீவனையும் கந்தார்”

அவர் தன் பிரசங்கத்தில் கூட சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவையேப் பிரசங்கித்தாராம் (1 கொரிந்தியர் 1:23). பவுலும், தன் வாழ்வில் இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவைப் பாடுகளை முன்னிறுத்தி சென்றபடியால், தனக்கு நேரிட்ட எல்லா சோதனைகளையும் அவர் ஜெயத்துடன் மேற்கொண்டார்.

பாவப் போராட்டங்களை நாம் நம் வாழ்வில் மேற்கொள்ள விரும்பினாலும், பாவத்தின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு பரிசுத்தமாய் தொடர்ந்து வாழ விரும்பினாலும், இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவைப் பாடுகளை முன்னிறுத்தி வாழ்வது அவசியம்.

யாருக்காக இந்தப் பாடுகளின் பாதையில், நீதிபரராய் வாழ்ந்த இயேசு கிறிஸ்து கடந்துச் சென்றார்? நமக்காக மாத்திரமே அவர் இந்த பாடுகளின் பாதையில் கடந்துச் சென்றார். நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தமும், நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தமும் நாம் சுமக்க வேண்டிய பாடுகளிலிருந்து, துக்கங்களிலிருந்து நம்மை மீட்கும்படியாக அவர் அந்தப் பாடுகளை தம் மீது ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஏசாயா 53:4,5,6,8ல் நாம் அதைக் காணலாம். அவர் நம் பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் நம் துக்கங்களைச் சுமந்தார். அவர் நம் மீறுதல்களுக்காக காயப்பட்டார். அவர் நம் அக்கிரமங்களுக்காக நொறுக்கப்பட்டார். நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது. நாம் வழிதப்பித் திரிந்து, நம் சொந்த வழியில் சென்றதினால் ஏற்பட்ட அக்கிரமங்கள் அவர் மேல் விழுந்தது. நம் மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் வாதிக்கப்பட்டார் என்று நாம் காண்கிறோம்.

நீயும் நானும் நம் பாவத்தினிமித்தம் சுமக்க வேண்டிய பாரங்களினால், கஷ்டப்படக்கூடாது என்பதற்காக இயேசு அதைச் சுமந்தார். நாம் தண்டனைக்குப் பாத்திரவான்களாய் இருந்தப்பொழுதிலும், ஒரு பாவமும் அறியாத நீதிபராகிய அவர், நம்முடைய தண்டனைகளை தம் மீது ஏற்றுக்கொண்டார். இதுதான் இயேசு கிறிஸ்துவின் உயரிய அன்பு.

“நாம் தண்டனைக்குப் பாத்திரவான்களாய் இருந்தப்பொழுதிலும், ஒரு பாவமும் அறியாத நீதிபராகிய அவர், நம்முடைய தண்டனைகளை தம் மீது ஏற்றுக்கொண்டார்”

பாவத்திலிருந்து மாத்திரமல்ல, சாபங்களிலிருந்தும் இயேசு கிறிஸ்து நம்மை மீட்டுக்கொண்டார். கலாத்தியர் 3:13ல் “..இயேசு கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி, நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திற்கு நம்மை நீங்கலாக்கி மீட்டுக்கொண்டார்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

உன்னைப் பாவத்திலிருந்து மீட்கும்படியாகவே இயேசுகிறிஸ்து பாவமானார். உன்னை அநேகப் பாடுகளிலிருந்தும், துக்கங்களிலிருந்தும் மீட்கும்படியாகவே, அவர் எல்லாப் பாடுகளையும், துக்கங்களையும், அக்கிரமங்களையும் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டார். உன்னை சாபத்திலிருந்து மீட்கும்படியாகவே இயேசுகிறிஸ்து சாபமானார்.

இன்றும் நீ பாவத்தினால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாயோ? சாபக்கட்டுகள் உன் வாழ்வை அந்தகாரப் படுத்தியிருக்கிறதோ? திடன்கொள், என் அன்பு பிள்ளையே. இயேசு உனக்காகவே சிலுவைப் பாடுகளைச் சகித்தார். நீ அவரை விசுவாசித்து, உன் பாவத்தை விட்டு மனந்திரும்பி அவரிடமாக வந்து அவரை ஏற்றுக்கொள்வாயானால், உன் வாழ்வை ஆட்கொண்டிருக்கின்ற பாவத்தின் கட்டுகளிலிருந்து உன்னை அவர் விடுவிப்பார். சாபத்தினால் நிறைந்து இருளாய் இருக்கின்ற உன் வாழ்வில்,

சாபத்தை அகற்றி, உன் வாழ்வை வெளிச்சமாக மாற்றுவார். உன்னைத் தம்மோடு சேர்த்துக் கொள்வார்.

உனக்காக அவர், எப்படிப்பட்ட பாடுகளின் பாதையில் சென்றார்?

வேதம் ஏசாயா 53:3,7,8,12ல் சொல்கின்றது. அவர் அசட்டைப் பண்ணப்பட்டவரும், மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவரும், துக்கம் நிறைந்தவரும், பாடு அநுபவித்தவரும், நெருக்கப்பட்டவரும், வாதிக்கப்பட்டவரும், ஒடுக்கப்பட்டவராகவும், அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டவராகவும், கடினமான பாதையிலே உனக்காக அவர் கடந்துச் சென்றார். புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள சுவிசேஷ புஸ்தகங்களை நாம் வாசித்தோமானால், இயேசு பட்ட சிறுமைகளை அறிந்துக் கொள்ளலாம்.

அவரோடு கூட இருந்த எல்லோரும் அவரைவிட்டு ஓடிப்போனார்கள். தனிமையின் பாதையினுடே கடந்துச் சென்ற அவர், அநேக சிறுமைகளை அநுபவித்தார். அவரை எல்லோரும் பரியாசம் பண்ணி, அவருக்கு விரோதமாக தூஷணவார்த்தைகளையும் சொன்னார்கள் (லூக்கா 22:63, 65). அதுமாத்திரமல்ல, அவர் மேல் காரித்துப்பி, கன்னத்தில் அறைந்து, தலையில் குட்டினார்கள். சிரசினில் முள்முடிச் சூட்டிக் கோலால் அவரை அடித்தார்கள். வேலைக்காரர்களும் கன்னத்தில் அறைந்தார்களாம் (மாற்கு 14:50,65;15:17,19).

“திடீன்கொள், என் அன்பு பிள்ளையே. இயேசு உனக்காகவே சிலுவைப் பாடுகளைச் சகித்தார்”

பரலோகத்தில் பிதாவின் வலது பாரிசத்தில், மகிமையோடே, தூதர்கள் மத்தியில் வீற்றிருந்த இயேசு கிறிஸ்து, உனக்காக மாத்திரமே இந்த சிறுமையின் பாதையில் கடந்துச் சென்றார். உன்னால் இந்தப் பாடுகளைச் சுமக்க முடியாது என்று அவர் அறிந்தபடியினால், உன் மேல் வரவேண்டிய ஆக்கினையை, அவர் தம்மேல் சுமந்து உன்னை மீட்டுக் கொண்டார்.

அந்தக் கடினமானப் பாதையிலும், உன்மீது அவர் கொண்டிருந்த அன்பின் மிகுதியினால், அவர் தம்முடைய வாயைத் திறவாதிருந்தார். எல்லாப் பாடுகளையும் உனக்காக சகித்துக் கொண்டார்.

சிலுவையில் இயேசுகிறிஸ்து எப்படி காணப்பட்டாராம்? ஏசாயா 53:2 சொல்கின்றது “... அவருக்கு அழகுமில்லை, செளந்தரியமுமில்லை, அவரை பார்க்கும்போது நாம் அவரை விரும்பத்தக்க ரூபம் அவருக்கு இல்லாதிருந்தது”. அழகில் சிறந்த நேசராகிய இயேசுகிறிஸ்து உனக்காக பட்ட பாடுகளின் உக்கிரத்தினால் தம் அழகையும் இழந்து, காணக்கூடாத ரூபத்துடன் தொங்கினார். உன்னுடைய ஆத்தம மீட்பிற்க்காகவே அவர் பாடுபட்டு மரித்தார். இன்றும் உன்மீது வாஞ்சையுடன் இருக்கிறார்.

சில வருடங்களுக்கு முன்பாக இயேசுகிறிஸ்துவின் கடைசி நேரப் பாடுகளை தத்ரூபமாக சித்தரித்து, “The Passion of the Christ” என்ற ஓர் திரைப்படம் வெளிவந்தது. அந்த திரைப்படத்தில், இயேசுகிறிஸ்து பாடுகள் அனுபவித்தக் காட்சியைக் கண்ட அநேகர், திரையரங்கிலேயே கதறி அழுதார்கள். அவ்வளவு அருமையாக காட்சிகள் படம்

பிடிக்கப்பட்டிருந்தது. இயேசு இரத்தம் சிந்தின கல்வாரி பாதையின் கொடுமை, அநேகருக்கு அப்பொழுதுதான் புரிந்தது.

“அழகில் சிறந்த நேசராகிய இயேசுகிறிஸ்து உனக்காக பட்ட பாடுகளின் உக்கிரத்தினால் தம் அழகையும் இழந்து, காணக்கூடாத ரூபத்துடன் தொங்கினார்”

ஆனாலும் இயேசுகிறிஸ்துவின் கல்வாரி காட்சியை அநேகமுறை ஆவியானவரால், ஆவியின் தரிசனத்தில் கண்ட ஒரு உத்தமமான ஊழியக்காரர், என்ன சொன்னார் தெரியுமா? இயேசுவின் உண்மையான கல்வாரி பாதையை அந்த படத்தின் காட்சிகளோடு ஒப்பிட்டால், அந்த படத்தின் காட்சிகளில் காட்டப்பட்ட அவரின்

பாடுகளின் கொடுமை ஒன்றுமேயில்லை என்று சொன்னார். அப்படியென்றால் உண்மையான வேதனை எவ்வளவு கொடியதாய் இருந்திருக்கும்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு கடினமான பாதையில், உனக்காக மாத்திரமே கடந்துச் சென்ற அருமை நேசரை விட்டு விலகி நின்று, நீ ஏன் இன்னும் அவரைக் காயப்படுத்துகின்றாய். அநேக நேரங்களில் இயேசுகிறிஸ்துவின் பெரிதான தியாகமாகிய அவரது இரத்தத்தையும் ஜீவனையும், நாம் உதாசீனப்படுத்தி, உலக ஆசை இச்சைகளுக்கு பின்னால் ஓடுகின்றோம். நம்மை நினைத்து அவரது உள்ளம் எவ்வளவு வேதனைக்கொள்ளும்!

நாம் ஒவ்வொரு முறையும் துணிகரமாக பாவம் செய்யும்பொழுதெல்லாம், சத்துரு இயேசுவின் முன்பாக நின்று, “பாரும், நீர் உம் பிள்ளையைப் பாரும்” என்று கேலி பேசுவானாம். நம்முடைய பாவ வாழ்வின் நிமித்தம் ஒன்றும் சொல்ல இயலாமல் இயேசுவின் முகம் வெட்கத்தோடு தலை கவிழுமாம்.

ஒரு காலகட்டத்தில் நான் பாவத்திற்குள் அமிழ்ந்தப்பொழுது, ஆவியானவர் இந்தக் காரியத்தை எனக்கு வெளிப்படுத்தி, இன்னும் எத்தனை முறை உனக்காக ஜீவன் தந்த இயேசுவை நீ வெட்கப்படுத்தப் போகிறாய் என்று கேட்டார். என் உள்ளத்தினால் அந்தக் கேள்வியை தாங்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை.

நீயும் கூட உன் வாழ்வில் இயேசுகிறிஸ்துவை அநேகந்தரம் வெட்கப்படுத்தி இருக்கலாம். அநேகமுறை நீ அவரைக் காயப்படுத்தியிருக்கலாம், அவரை விட்டு தூரமாக விலகிச் சென்ற நீ, அவரை முற்றிலுமாக மறுதலித்திருக்கலாம்.

அதினிமித்தம் உனக்குள் உண்டான குற்ற உணர்வினால் நீ தவித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

என் அன்பு பிள்ளையே! நீ சோர்ந்து போகாதே. உனக்காய் ஜீவன் கொடுத்த நேசர் ஒருவர் உண்டு. உன்னை நேசிக்க மனிதர்கள் இல்லாமல் போகலாம். ஆனாலும் உன்னை நேசித்து, உன் மீது மிகுந்த அன்பு வைத்ததினிமித்தம் சிலுவை பாதையில் கடந்துச் சென்ற அன்பின் நேசர் உனக்குண்டு. நாம் பாவியாயிருக்கின்ற

வேளையில் தானே அவர் நமக்காய் மரித்தார். பாவினை நேசிக்கின்ற தேவன் உனக்கு உண்டு. நீ கலங்க வேண்டியதில்லை. உனக்காய் தம் ஜீவனையே கொடுத்த இயேசு உன்னைக் கைவிட்டு விடுவாரோ? அல்லது வெறுத்துவிடுவாரோ? இல்லை.. இல்லை.. அவர் உன்னை ஒருபோதும் கைவிடவும்மாட்டார், வெறுத்துவிடவும்மாட்டார்.

நீ செய்ய வேண்டியதெல்லம் ஒன்றே: உன் சுயத்தினால் நீ உன்னை மாற்ற முயற்சித்தது போதும். உன் சுயத்தினால் உன்னால் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது என்பதை புரிந்துக்கொள்.

“உன்னை நேசிக்க மனிதர்கள் இல்லாமல் போகலாம்.

ஆனாலும் உன்னை நேசித்து, உன் மீது மிகுந்த அன்பு வைத்ததினிமித்தம் சிலுவை பாதையில் கடந்துச் சென்ற அன்பின் நேசர் உனக்குண்டு”

வேதம் சொல்கின்றது: “பலத்தினாலும் அல்ல, பராக்கிரமத்தினாலும் அல்ல, தேவனுடைய ஆவியினாலே எல்லாம் ஆகும்”. (சகரியா 4:6)

நீ இருக்கின்ற பிரகாரமாகவே உன்னை தாழ்த்தி, இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையண்டை ஓடிவா. உன் பாவத்திற்காகவே அவர் சிலுவையில் இரத்தம் சிந்தி மரித்தார். உன்னோடுக்கூட என்றும் இருக்கும்படியாகவே அவர் மூன்றாம் நாள் உயிரோடெழுந்தார். இன்றும் அவர் ஜீவிக்கின்றார். அவருடைய கண்கள் உன்மேல் நோக்கமாயிருக்கின்றது. அவரது கரங்கள் உன்னை நோக்கி விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவரது இருதயம் இன்றும் உனக்காகப் பரிதவிக்கின்றது. நீ அவரண்டை வரும்

பட்சத்தில், அவர் உன் பாவங்களை மன்னித்து, உன்னை விடுவித்து, உன் வாழ்வை வெளிச்சமாக மாற்றுவார். நீ என்றும் ஆசீர்வாதமாயிருப்பாய்.

“உன் பாவத்திற்காகவே அவர் சிலுவையில் இரத்தம் சிந்தி மரித்தார். உன்னோடுக்கூட என்றும் இருக்கும்படியாகவே அவர் மூன்றாம் நாள் உயிரோடெழுந்தார்”

எனக்கு யாரும் இல்லையே! என்று நீ கலங்க தேவையில்லை. உனக்காகவே தம் ஜீவனையே ஈந்த அன்பின் நேசர் இயேசு உனக்கு உண்டு. அவர் உனக்காக ஜீவனைக் கொடுத்த ஜீவாதிபதி. உன்னை ஒருபோதும் அவர் புறம்பே தள்ளமாட்டார். இயேசுகிறிஸ்து இன்றும் உன்னை நேசிக்கின்றார். உனக்காகக் காத்திருக்கின்றார். இப்பொழுதே அவரிடமாக ஓடிவா.

மனந்திரும்பி, உன் பாவங்களை அறிக்கையிடு. அவர் உன்னை மாற்ற வல்லவர். உன் பாவங்களை மன்னித்து, உன்னை தம் பிள்ளையாக மாற்றுவார். உன்னை உயர்த்தி, ஆசீர்வதிப்பார். உன்னை மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதமாக பயன்படுத்துவார்.

ஆறாவது அத்தியாயம்

நீ யாரை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்?

நம்முடைய வாழ்வில் அநேகத் தருணங்களில் காரியங்களை நாம் இரண்டு விதமாக எதிர்நோக்கும் போது, அந்த இரண்டில் ஒன்றைத் தெரிந்தெடுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றோம். நாம் சரியான காரியத்தை தெரிந்தெடுத்தோமானால், நம் வாழ்வு மகிழ்ச்சியானதாய் இருக்கும். மாறாக நாம் தவறான காரியத்தை தெரிந்தெடுப்போமானால், அதினால் மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியதாயிருக்கும்.

காரியங்களை சரியாய் தெரிந்தெடுப்பது நம் வாழ்வில் மிகுந்த ஆசீர்வாதத்தை கொண்டு வரும். ஆண்டவரது கரத்தின் கிரியைகளாகிய நம் முன்னும், எப்பொழுதும் இரண்டு காரியங்கள் உள்ளது. ஒன்று, இயேசுவோடு இணைந்து அவரது நாமத்தின் மகிமைக்காக பரிசுத்தமாக வாழும் வாழ்க்கை. மற்றொன்று, சத்துருவோடு இணைந்து, இச்சைகளினால் நிறைந்து வாழும் பாவ வாழ்க்கை. இந்த இரண்டில், நீ இன்று தெரிந்தெடுக்கப்போகும் ஓர் வாழ்க்கை தான் உன் எதிர்காலத்தின் காரியங்களை முடிவு செய்யப்போகின்றது.

“ஒன்று, இயேசுவோடு இணைந்து அவரது நாமத்தின் மகிமைக்காக பரிசுத்தமாக வாழும் வாழ்க்கை. மற்றொன்று, சத்துருவோடு இணைந்து, இச்சைகளினால் நிறைந்து வாழும் பாவ வாழ்க்கை”

ஒரு உத்தமமான தேவனுடைய ஊழியக்காரரின் மகன் இரட்சிக்கப்பட்ட பொழுது ஆண்டவர் அந்த மகனுக்கு முன்பாக இரண்டு பாதைகளைக் காட்டினாராம். ஒன்று மீன் செல்வதைப் போன்ற நேரான பாதை. மற்றொன்று, நண்டு செல்வதைப் போன்ற வளைவான பாதை. இரண்டு பாதைகளையும் காட்டி அவரை நோக்கி: நீ எந்த மாதிரியான நடத்தையுள்ள வாழ்வை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்? மனைப் போன்று நேராகச் செல்லும் நடத்தைக் கொண்ட வாழ்வையா? அல்லது நண்டைப் போன்ற வளைவாகச் செல்லும் நடத்தைக் கொண்ட வாழ்வையா? என்று இயேசு கேட்டாராம்.

அந்த மகன் ஆவியானவரின் துணையோடு மீன் செல்வதைப் போன்று நேராகச் செல்லும் நடத்தைக் கொண்ட வாழ்வு வாழ தன்னை ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர்

தெரிந்தெடுத்த அந்த வாழ்வின் நிமித்தம் ஆண்டவர் அவரை அளவில்லாமல் ஆசீர்வதித்தார். இன்றும் கூட ஓர் பெரிய கிறிஸ்துவ ஸ்தாபனத்தை அவர் பொறுப்பில் ஆண்டவர் தந்து, அவரை தம்முடைய நாம மகிமைக்காக, வல்லமையான பாத்திரமாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றார்.

நீயும் உன் பாவ வாழ்வை விட்டு, இயேசுவை முழுமனதோடு பின்பற்ற தீர்மானிப்பாயானால், உன் வாழ்வு மிகுந்த ஆசீர்வாதமாயிருக்கும். அநேக நேரங்களில் நாம் இயேசுவோடு வாழ அதிக வாஞ்சையாயிருக்கின்றோம். அதே நேரத்தில் பாவ இச்சைகளையும் நேசிக்கின்றோம். இப்படிப்பட்ட ஓர் வாழ்க்கை நமக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரவே வராது.

<p>“ஒரே நேரத்தில் இயேசுவோடும் பாவத்தோடும் வாழ்வது உன் வாழ்க்கையை பரிதாபமான நிலைக்கு கொண்டு போய்விடும் என்பதை மறந்து விடாதே”</p>	<p>வேதத்தில் பார்த்தோமானால், எலியா தீர்க்கதரிசி இவ்வாறாக அறைகூவல் விடுகின்றான்: 1 இராஜாக்கள் 18:21 “..நீங்கள் எந்தமட்டும் இரண்டு நினைவுகளால் குந்திக்குந்தி நடப்பீர்கள், கர்த்தர் தெய்வமானால் அவரைப் பின்பற்றுங்கள்: பாகால் தெய்வமானால் அவனைப் பின்பற்றுங்கள் என்றான்..” இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்கு முன்பாக தேவனுடைய ஊழியக்காரனாகிய எலியா இரண்டு காரியங்களை முன் வைக்கின்றான். ஒன்று, கர்த்தரை பின்பற்றும் வழி. மற்றொன்று, பாகாலைப் பின்பற்றும் வழி.</p>
---	--

இந்த இரண்டு வழிகள் மாத்திரமே உண்டு. கர்த்தரையும் பாகாலையும் சேர்த்து பின்பற்றும் வழி என்ற ஒன்று கிடையவே கிடையாது என்பதை நீ அறிந்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒன்று இயேசுவோடு கூட வாழ வேண்டும் இல்லையென்றால் சத்துருவோடுகூட வாழ வேண்டும். ஒரே நேரத்தில் இயேசுவோடும் பாவத்தோடும் வாழ்வது உன் வாழ்க்கையை பரிதாபமான நிலைக்கு கொண்டு போய்விடும் என்பதை மறந்து விடாதே.

நீ கிறிஸ்தவன் என்று எல்லோராலும் அறியப்பட்டிருக்கின்றாய். உன் வெளியரங்கமான பரிசுத்த வாழ்வின் நிமித்தம், மற்றவர்களால் தெய்வபக்தி நிறைந்தவன் என்று சாட்சி பெற்றிருக்கின்றாய். ஆனால், உன் உள்ளான

அந்தரங்க வாழ்வோ பாவம் நிறைந்ததாய் காணப்படுகின்றது. உள்ளே பாவமான வாழ்க்கை, வெளியே பரிசுத்தமான வாழ்க்கை என்று இரு விதமான வாழ்க்கை வாழ்கின்றாய். அதிநிமித்தம் உண்டான குற்ற உணர்வினால் நிம்மதி இழந்து தவிக்கின்றாய். அவருக்காய் வாழவேண்டும் என்ற வாஞ்சை உனக்குள் இருக்கின்றது. ஆனாலும் பாவ ஆசை இச்சையிலிருந்தும் விடுபட உனக்கு மனதில்லை.

என் அன்பு பிள்ளையே! நீ இயேசுவுக்காய் வாழ முழுமனதோடு தீர்மானிப்பாயானால், உனக்கு வேண்டிய கிருபைகளை இயேசு தரக் காத்திருக்கின்றார். ஒன்றை மாத்திரமே நீ தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். பரிசுத்தமும் பாவமும் கலந்த வாழ்க்கை மிகவும் ஆபத்தானது என்பதை நீ புரிந்துக்கொள். இது நீ முடிவெடுக்க வேண்டியத் தருணம்.

ஒன்று, இயேசுவுக்காய் பரிசுத்தமாக வாழ்வது. மற்றொன்று, முற்றிலுமாக பாவ வாழ்க்கை வாழ்வது. நீ எதைத் தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்?

உன்னைச் சிருஷ்டித்து இன்றும் உன்னைத் தாங்கி நடத்துகின்ற உன் நித்திய பிதாவோடு வாழ போகின்றாயா? அல்லது உன்னைப் பாவத்தில் இழுத்து, அழிக்கத் துடிக்கும் பொய்யின் பிதாவாகிய சாத்தானோடு வாழ போகின்றாயா? நீ யாரை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்?

“பேரின்ப நாதரோடு வாழப் போகின்றாயா? இல்லை சிற்றின்ப லோகத்தோடு வீழப் போகின்றாயா? நீ எதைத் தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்?”

இம்மட்டும் நான் வாழ்ந்த பாவ வாழ்க்கை போதும் என்று நினைத்து, மனந்திரும்பி இயேசுவிடம் உடனே ஓடி வரப்போகின்றாயா? அல்லது இனியும் நான் தொடர்ந்து பாவம் செய்து, எல்லாவற்றையும் அனுபவித்து, பின்பு வேறொரு நாள் மனந்திரும்புவேன் என்று பாவத்தில் தொடரப்போகின்றாயா?

பேரின்ப நாதரோடு வாழப் போகின்றாயா? இல்லை சிற்றின்ப லோகத்தோடு வீழப் போகின்றாயா? நீ எதைத் தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்?

இயேசுவா? சாத்தானா? நீ யாரை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்?

நீ இன்று எடுக்கும் தீர்மானமே உன் எதிர்கால வாழ்வை தீர்மானிக்கும் என்பதை மறந்து போகாதே. ஓர் வாழ்வை மாத்திரமே நீ தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். என்னோடே இராதவன் எனக்கு விரோதியாய் இருக்கின்றான் என்று இயேசு சொல்லியிருக்கின்றார். ஒன்று, இயேசுவோடு வாழ்வது. இல்லையென்றால் அவருக்கு விரோதியாய் இருப்பது. இரண்டில் ஏதாகிலும் ஒன்றை மாத்திரமே நீ தெரிந்தெடுக்க முடியும்.

வேதத்தில் நாம் பார்த்தோமானால், ஆதாமின் முன்பு இரண்டு காரியங்கள் இருந்தது. ஒன்று, தேவனின் வார்த்தைக்கு கீழ்ப்பட்டு, அவரோடு இணைந்து வாழும் வாழ்க்கை. மற்றொரு பக்கம், தேவனின் வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படியாத சுய சித்தத்தின் வாழ்க்கை. ஆதாமோ, தேவனின் வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படியாதபடிக்கு விலக்கப்பட்ட கணியைப் புசிக்கத் தீர்மானித்தான். அதினால் பரிதாபமாக தேவனின் சாபத்தைப் பெற்று அவர் சமூகத்திலிருந்து தள்ளப்பட்டான். (ஆதியாகமம் 3)

“நீ எதைத் தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்: இயேசுவின் வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிந்த வாழ்வையா? அல்லது கண்களின் இன்பத்தினால் நிறைந்து வாழும் தள்ளப்பட்ட சாபத்தின் வாழ்வையா?”

நீ எதைத் தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்: இயேசுவின் வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிந்த வாழ்வையா? அல்லது கண்களின் இன்பத்தினால் நிறைந்து வாழும் தள்ளப்பட்ட சாபத்தின் வாழ்வையா?

இயேசுவின் சீஷர்களில் ஒருவரான யூதாஸ் முன்பதாக இரண்டு காரியங்கள் இருந்தது. ஒன்று, இயேசுவின் சீஷனாக அவருடன் இணைந்து வாழும்

உன்னத வாழ்க்கை. மற்றொன்று, முப்பது வெள்ளிக்காசை கொண்டு இயேசுவை காட்டிக்கொடுக்கும் பாவ வாழ்க்கை. கிறிஸ்துவா? முப்பது வெள்ளிக்காசா? என்ற நிலை வந்தபோது, முப்பது வெள்ளிக்காசை தெரிந்தெடுத்தான். முடிவில் அவன் தெரிந்தெடுத்த வழியின் நிமித்தமாகவே நான்கு கொண்டு செத்தான். (மத்தேயு 26:14-16; 27:5)

நீ எதைத் தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்: இயேசுவோடு இணைந்து வாழும் உன்னத வாழ்வையா? அல்லது பண ஆசையினால் நிறைந்து இயேசுவை காட்டிக் கொடுக்கத் துணியும் துரோக வாழ்வையா?

நித்திய ஜீவனை அடைவதற்கான வழியைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி ஒரு வாலிபன் இயேசுவினண்டை வருகின்றான். அவன் முன்பு இரண்டு காரியங்கள் வைக்கப்படுகின்றது. ஒன்று, உண்டான ஆஸ்தியை விற்றுத்

தரித்திரருக்குக் கொடுத்து விட்டு, சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு இயேசுவை பின்பற்றவது. மற்றொன்று ஐசுவரியத்திற்காக இயேசுவை விட்டுவிடல்கி, ஆஸ்தியின் இன்பத்தில் வாழ்வது. அந்த வாலிபனோ இயேசுவை விட ஆஸ்தியை மிகவும் நேசித்தபடியினால் அதைத் தெரிந்தெடுத்து இயேசுவைவிட்டு துக்கத்தோடே போய்விட்டான். முடிவில் நித்திய ஜீவனை இழந்தான். (மாற்கு 10:17-23)

நீ எதைத் தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்: இயேசுவுக்காய் சிலுவைச் சுமந்து வாழ்ந்து, நித்திய ஜீவனை சுதந்தரிக்கும் வாழ்வையா? அல்லது உலக ஆஸ்தி மற்றும் இச்சையின் இன்பத்தினால் சுகபோகமாய் வாழ்ந்து நித்திய ஜீவனை இழக்கும் பரிதாப வாழ்வையா?

இயேசுகிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட சில மணிநேரங்களுக்கு முன்பு, பிலாத்துவின் அரமனையில் கூடியிருந்த ஜனங்களுக்கு முன்பு இரண்டு காரியங்கள் இருந்தது. ஒன்று, இயேசுவை நேசித்து அவரை விடுதலையாக்க கோருவது. மற்றொன்று, இயேசுவை ஒதுக்கி பரபாசை விடுதலை செய்யக் கேட்பது. ஜனங்களோ, நீதிமானாகிய இயேசுவை புறக்கணித்து சிலுவையில் அறைய ஒப்புக்கொடுத்து விட்டு, பாவியாக வாழ்ந்த பரபாசை தங்களுக்காகத் தெரிந்தெடுத்து அவனை விடுதலை பண்ணக் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

நீதிமானாகிய இயேசுவை புறக்கணிக்க அவர்கள் எடுத்த தீர்மானத்தினால், அந்த ஜனங்கள் தங்கள் மேலும் தங்கள் பிள்ளைகள் மேலும் சாபத்தையும் இரத்தப்பலியையும் வருவித்துக் கொண்டார்கள் (மத்தேயு 27:18-25). அந்த ஜனங்களும் அவர்களின் சந்ததியும் நீர்மூலமாக்கப்பட்டார்கள் என்று சரித்திரம் சொல்கின்றது.

நீ யாரை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்: உனக்காக கொடுத்து உன்னை நேசிக்கும் இயேசுவையா? அல்லது உலகப்பிரகாரமான பாவ இச்சையினால் உன் ஆத்துமாவை அழிக்கத் துடிக்கும் சத்துருவாகிய சாத்தானையா?

தேசாதிபதியாகிய பிலாத்துவின் முன்பு இரண்டு காரியங்கள் இருந்தது. ஒன்று, பிதாவுக்குப் பிரியமான காரியத்தை நடப்பிப்பது. மற்றொன்று, ஜனங்களுக்குப்

“நீ யாரை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்: உனக்காக ஜீவன் கொடுத்து உன்னை நேசிக்கும் இயேசுவையா? அல்லது உலகப்பிரகாரமான பாவ இச்சையினால் உன் ஆத்துமாவை அழிக்கத் துடிக்கும் சத்துருவாகிய சாத்தானையா?

பிரியமான காரியத்தை நடப்பிப்பது. பிலாத்துவோ, ஜனங்களை பிரியப்படுத்த மனதுள்ளவனாய் இயேசுவை வாரினால் அடிப்பித்து, சிலுவையில் அறையும்படிக்கு ஒப்புக்கொடுத்தான் (மாற்கு 15:15). அவன் எடுத்த தீர்மானத்தினால் பிலாத்து துர்மரணத்தினால் மரித்தான் என்று சரித்திரம் சொல்கின்றது.

நீ எப்படிப்பட்ட வாழ்வை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்: உன்னைச் சிருஷ்டித்த தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் பரிசுத்த வாழ்வையா? அல்லது உன்னைச் சுற்றியிருக்கும் ஜனங்களுக்கு ஒத்தப் பாவ வாழ்வையா?

என் அன்பு பிள்ளையே! நீ இயேசுவை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாயா? அல்லது நீ சத்துருவை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாயா? இது நீ முடிவு செய்ய வேண்டியத் தருணம். உன்னதர் இயேசு உன் உள்ளிருந்தால், உலகத்தின் அதிபதி வெளியிலிருப்பான்.

மாறாக உலகத்தின் அதிபதி உனக்குள்ளிருந்தால், உன்னதர் இயேசு வெளியிலிருப்பார். உலகத்தின் காரியங்கள் உனக்குள் இருக்கும்போது பிதாவின் காரியங்களை நிறைவேற்ற உன்னால் ஒருபோதும் இயலாது என்பதை நீ உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும். நீ உன்னதரோடும் உலகத்தின் அதிபதியோடும் ஒரே நேரத்தில் வாழ முடியாது. உன்னதரா? உலகத்தின் அதிபதியா? நீ யாரை தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்? இது உன் வாழ்வில் ஓர் முக்கியமான தருணம். உன் வாழ்வின் மாற்றம் நீ தெரிந்தெடுக்கும் முடிவைப்

பொறுத்தே இருக்கும்.

இயேசுகிறிஸ்து இவ்வாறாக சொல்லியிருக்கின்றார்: “இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது; ஒருவனைப் பகைத்து, மற்றவனைச் சிநேகிப்பான்; அல்லது ஒருவனைப் பற்றிக்கொண்டு மற்றவனை அசட்டைபண்ணுவான்; தேவனுக்கும் உலகப்பொருளுக்கும் ஊழியஞ்செய்ய உங்களால் கூடாது” மத்தேயு 6:24.

என் அன்பு பிள்ளையே, தேவனைத் தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாயா? அல்லது உலக இச்சைகள், பாவங்கள், அதின் மூலம் உண்டாகும் சிற்றின்பத்தை தெரிந்தெடுக்கப் போகிறாயா?

நீ ஏதாகிலும் ஒன்றை மாத்திரமே தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். ஒன்று, அனலான கிறிஸ்துவ பரிசுத்த வாழ்க்கை அல்லது குளிரான பாவ வாழ்க்கை. நீ அனலாயிருக்க வேண்டும் அல்லது குளிராயிருக்க வேண்டும். நீ அனலும் குளிரும் இரண்டுமாக கலந்திருந்தால் தேவனால் புறக்கணிக்கப்படுவாய். அனலுமில்லாமல் குளிருமில்லாமல் இருப்பவனை வாந்தி பண்ணிப்போடுவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லியிருக்கின்றார். (வெளி 3:15-16)

இன்று உனக்கு முன்பாக தேவன் ஜீவனையும் மரணத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும், சாபத்தையும், வைக்கின்றார். நீ ஜீவனைத் தெரிந்தெடுத்தால் நன்மையையும், ஆசீர்வாதத்தையும் உன் வாழ்வில் தேவன் கட்டளையிடுவார். நீ மரணத்தைத் தெரிந்தெடுத்தால் தீமையும் சாபமும் உன் வாழ்வில் உண்டாகும். நீயும் உன் சந்ததியும் பிழைக்கும்படிக்கு நீ ஜீவனைத் தெரிந்தெடு என்று கர்த்தர், இன்று உனக்குச் சொல்கின்றார் (உபாகமம் 30:15,19,20). நீ எதைத் தெரிந்தெடுக்கப் போகின்றாய்?

“நீ அவரிடமாக
சேர்வாயானால்,
கோழி தன்
குஞ்சுகளைச்
செட்டையின் கீழ்
அணைக்குமாற்போல,
தேவன் உன்னைத்
தம்மிடமாக சேர்த்துக்
கொள்வார்”

நீ இயேசுவையும் அவர் தரும் ஜீவனையும் தெரிந்தெடுப்பாயானால் நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பாய். தேவன் உன்னோடிருந்து உன்னைப் பெருகப்பண்ணுவார். உன்னை உயர்த்துவார், உன்னதமான தேவனுடைய ஊழியத்தைச் செய்யும் பாக்கியம் பெறுவாய். மாறாக, இயேசுவை புறக்கணித்துவிட்டு பாவ வாழ்வையும் அதன்மூலம் உண்டாகும் ஆத்தாமரணத்தையும் நீ தெரிந்தெடுப்பாயானால் தேவனால் புறக்கணிக்கப்படுவாய். நிம்மதி இழந்து துன்பப்படும் ஆசீர்வாதமற்ற ஓர் சாபமான நிலைக்கு தள்ளப்படுவாய். உன் வாழ்வு இருளாய் மாறிப்போகும்.

பாவத்தினால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் என் அன்பு பிள்ளையே! இன்றும் இயேசு உன்னைத் தம்மிடமாக சேர்த்துக் கொள்ள மனதாய் இருக்கின்றார். நீ அவரிடமாக சேர்வாயானால், கோழி தன் குஞ்சுகளைச் செட்டையின் கீழ் அணைக்குமாற்போல, தேவன் உன்னைத் தம்மிடமாக சேர்த்துக் கொள்வார். என் அன்பு பிள்ளையே! இயேசு கிறிஸ்து உன்னை அளவில்லாமல் நேசிக்கின்றார்.

நீ இதுவரையில் எப்படிப்பட்ட பாவ வாழ்க்கை வாழ்ந்திருந்தாலும் பரவாயில்லை. அது முக்கியமல்ல. அது கடந்துப் போன காலம். “அதை நான் பொருட்படுத்துவதில்லை” என்று உன்னைப் பார்த்து தேவன் இன்று சொல்கின்றார். இனி நீ எப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ விரும்புகிறாய் என்பதையே தேவன் அறிய விரும்புகின்றார். நீ அவரை தெரிந்தெடுப்பாயா?

என் அன்பு பிள்ளையே! இயேசு உன்னை நேசிக்கின்றபடியினாலே உன் கடந்த கால பாவ வாழ்வை அவர் பொருட்படுத்தப்போவதே இல்லை. அவர் உன் இருதயத்தின் பெருமூச்சையும், உள்ளத்தின் கண்ணீரையும் கண்டு உன் கடந்த கால பாவ வாழ்வை இன்று உனக்கு மன்னிக்கின்றார். எனவே இனி நீ அதைக் குறித்துக் கலங்காதே.

தேவனிடத்திலிருந்து இனி ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு அவருக்கு உகந்த பரிசுத்த வாழ்வை தெரிந்தெடு. அவர் கர்த்தர், அவர் மாறாதவர்.

ஆகையால் நீ நிர்மூலமாகவில்லை என்பதை புரிந்துகொள். இயேசுவினிடமாக மனந்திரும்பி, தொடர்ந்து பின்செல்ல உன்னை ஒப்புக்கொடு. அப்பொழுது நீ ஆசீர்வதிக்கப்படுவாய்.

“இயேசு உன்னை நேசிக்கின்றபடியினாலே உன் கடந்த கால பாவ வாழ்வை அவர் பொருட்படுத்தப் போவதே இல்லை”

உன்னோடுக்கூட இருந்து உன்னை ஆசீர்வதிக்கவே தேவன் பிரியப்படுகின்றார். நான் பரிசுத்தராயிருப்பது போல நீயும் பரிசுத்தமாய் இரு என்று உனக்கு கர்த்தர் சொல்கிறார். பாவ

வாழ்வை மனதார வெறுத்துவிட்டு நீ தேவனை தெரிந்தெடு. அவரோடுகூட இணைந்து வாழ உன்னை ஒப்புக்கொடு. தேவன் உன்னை ஆசீர்வதித்து உயர்த்தி, தம் நாமத்தின் மகிமைக்கு உன்னை சாட்சியாக நிறுத்தி, உன்னை பயன்படுத்துவார்.

இன்று உன் வாழ்வில் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு இடம் கொடுப்பாயா? உன் இருதயத்தை அவருக்கு அர்ப்பணிப்பாயா? நீ தேவனை இனி பின்பற்ற தீர்மானிப்பாயா? தேவனுக்கு பிரியமான பரிசுத்த வாழ்வுக்கு உன்னை அர்ப்பணி. தேவன் உன்னை ஆசீர்வதித்து கரம் பிடித்து நடத்துவார். நீ ஆசீர்வாதமாயிருப்பாய்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

நீ செய்ய வேண்டியதென்ன?

இயேசு கிறிஸ்துவின் நித்திய அன்பினைக் குறித்து நாம் கடந்த அத்தியாயங்களில் அறிந்தோம். இதுவரையில் நீ உன் வாழ்க்கையை பாவமான காரியங்களிலே கழித்திருக்கலாம். நீ செய்த சில பாவமான காரியங்களினிமித்தம் உன்னை விட்டு அனைவரும் விலகிச் சென்று இருக்கலாம். அதினிமித்தம் ஓர் தனிமையான குழ்நிலையிலே மனம் கலங்கி நீ நிற்கலாம். உன்னிடம் பேசக்கூட ஒருவரும் விரும்பாத நிலையில் நீ இருக்கலாம். மற்றவர்களின் பரிசுத்த வாழ்வைக் கண்டு என்னால் இப்படி வாழ முடியவில்லையே என்று நீ அங்கலாய்க்கலாம். இயேசுகிறிஸ்து உன்னைவிட்டு விலகி விட்டதாக நீ நினைக்கலாம். அடுத்து என்ன செய்வது என்று தெரியாததினால் நீ புலம்பிக் கொண்டு இருக்கலாம். என் அன்பு பிள்ளையே! உன்னை புறம்பே தள்ளாத இயேசு உனக்குண்டு.

என் வாழ்விலும் நான் ஆண்டவரை விட்டு விலகினப்பொழுது இவ்வாறான நிலைமையினால் கஷ்டப்பட்டேன். என்னை நேசித்து தூக்கிவிட ஒருவருமே இல்லாத நிலை. நான் இருக்கிற பிரகாரமாக என்னை நேசிக்க, ஒருவரையும் நான் காணவில்லை. நான் விழுந்ததைக் குறித்து கேலிப் பேசினவர்கள் உண்டு. ஆனால் என்னை நேசித்து எனக்கு உதவி செய்ய யாருமே விரும்பவில்லை. மிகவும் துக்கமான ஓர் நிலையில் நான் கடந்துச் சென்ற பொழுதுதான் இயேசு, “என் மகனே, நான் உனக்காக இருக்கின்றேன், உன்னைத் தூக்கியெடுப்பேன், உன்னை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவேன்” என்று வாக்குப் பண்ணினார்.

“தனிமையில் அங்கலாய்க்கின்ற என் அன்பு பிள்ளையே! உன்னை நேசிக்க இயேசு இருக்கின்றார். உனக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கின்ற அன்பின் தகப்பன் உனக்கு இருக்கின்றார்.

தனிமையில் அங்கலாய்க்கின்ற என் அன்பு பிள்ளையே! உன்னை நேசிக்க இயேசு இருக்கின்றார். உனக்காக காத்துக்கொண்டிருக்கின்ற அன்பின் தகப்பன் உனக்கு இருக்கின்றார். நீ ஏன் கலங்குகின்றாய்? உன்னை அணைத்து விசாரிக்கின்ற தேவன் உனக்கு உண்டு. இன்றும் அவர் உன்னை நேசிக்கின்றார்.

நீ செய்ய வேண்டியதென்ன? வேதம் சொல்கின்றது:

1 யோவான் 1:7 “.. இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்..”

முதலாவது உன் பாவத்திற்கு மன்னிப்பு உண்டு மற்றும் பாவ வாழ்விலிருந்து நீ விடுபட உனக்கு ஓர் வழியும் உண்டு என்பதை நீ புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். உனக்காக இயேசு கிறிஸ்து சிலுவையில் இரத்தம் சிந்தி விட்டார். ஆதலால் நீ கஷ்டப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இயேசுகிறிஸ்து சிந்தின அவருடைய இரத்தம் உன்னுடைய எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்கி உன்னைச் சுத்திகரித்து பரிசுத்தமாக்கும்.

இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் என்ன செய்யும்? ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய இரத்தத்தின் வல்லமையைப் பற்றி இவ்வாறாக சொல்லுகின்றார்:

மத்தேயு 26:28 “இது பாவமன்னிப்புண்டாகும்படி அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற புது உடன்படிக்கைகுரிய என்னுடைய இரத்தமாயிருக்கிறது”.

இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் மாத்திரமே நமக்கு பாவமன்னிப்பு உண்டு. உன் பாவத்தைப் போக்கி உன்னைச் சுத்திகரிக்கும் வல்லமை இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தத்திற்கு மாத்திரமே உண்டு என்பதை நினைவில் கொள். அவரது இரத்தம் பாவமன்னிப்பை உண்டாக்குவது மட்டுமல்லாமல் ஓர் புதிய உடன்படிக்கையையும் ஏற்படுத்துகின்றது. அந்தப் புதிய உடன்படிக்கையில் பழையக் காரியங்கள் ஒன்றும் காணப்படவே படாது.

“இயேசுகிறிஸ்து
சிந்தின அவருடைய
இரத்தம் உன்னுடைய
எல்லாப்
பாவங்களையும் நீக்கி
உன்னைச்
சுத்திகரித்து
பரிசுத்தமாக்கும்”

திடீரென்று என் அன்பு
பிள்ளையே! இயேசு கிறிஸ்துவின்
இரத்தம் உன் பாவங்களை
நீக்கும். உனக்கும் ஆண்டவருக்கும் அது ஓர் புதிய
உறவை ஏற்படுத்தும். இயேசு கிறிஸ்துவோடு உன் உறவு
முடிந்து போய் விட்டது என்று நீ வருத்தப்பட தேவையில்லை.
அவரது இரத்தம் உனக்கும் அவருக்குமாக ஓர் புதிய
உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தும். உன் வாழ்வின் பழைய
காரியங்கள் எல்லாம் ஒழிந்து போகும். எல்லாம் புதிதாகும்.

நீ செய்ய வேண்டியதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்று. நீ
உண்மையாக மனந்திரும்பி உன் பாவங்களை அவரிடம்
அறிக்கையிட வேண்டும். வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:
“ தன் பாவங்களை மறைக்கிறவன் வாழ்வடையமாட்டான்.
அவைகளை அறிக்கை செய்து விட்டுவிடுகிறவனோ இரக்கம்
பெறுவான்” – நீதிமொழிகள் 28:13

நீ உண்மையாக மனந்திரும்பி, அவரிடமாக வந்து, உன் பாவத்தை அறிக்கையிடுவாயானால் நிச்சயமாகவே உன்னை தேவன் மன்னித்து சுத்திகரிப்பார். நீ உன் பாவத்தை அறிக்கைசெய்து விட்டுவிடும்போது தேவன் உனக்கு இரக்கஞ்செய்வார். அவர் உண்மையும் நீதியும் நிறைந்த தேவன். 1 யோவான் 1-9ல் “நம்முடைய பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

என் அன்பு பிள்ளையே, நீ எதைக்குறித்தும் கலங்கத் தேவையில்லை. உனக்காக எல்லாவற்றையும் இயேசுகிறிஸ்து சிலுவையில் செய்து முடித்துவிட்டார். நீ மனந்திரும்பி உன் பாவத்தை அறிக்கையிட்டு அவைகளை விட்டுவிடுவாயானால், இயேசுகிறிஸ்து உன் மேல் இரக்கம் வைத்து உன் பாவத்தை முற்றிலுமாக நீக்கி, தம் இரத்தத்தினால் உன்னைக் கழுவிச் சுத்திகரிப்பார். அவரண்டை ஓடிவா.

சங்கீதக்காரன் சொல்கின்றான்: “குமாரன் கோங்கொள்ளாமலும் நீங்கள் வழியிலே அழியாமலும் இருக்கும்படிக்கு, அவரை முத்தஞ்செய்யுங்கள். கொஞ்சங்கா-லத்திலே அவருடைய கோபம் பற்றியெரியும்: அவரை அண்டிக்கொள்ளுகிற யாவரும் பாக்கியவான்கள்” -சங்கீதம் 2:12

“தேவனுடைய கோபம் பற்றியெரியும் முன்னமே நீ அவரை அண்டிக்கொண்டாய் என்றால் பாக்கியவானாயிருப்பாய் காலங்கடத்தாமல் இன்றே இயேசுவை அண்டிக்கொள்”

தேவனுடைய கோபம் பற்றியெரியும் முன்னமே நீ அவரை அண்டிக்கொண்டாய் என்றால் பாக்கியவானாயிருப்பாய். காலங்கடத்தாமல் இன்றே இயேசுவை அண்டிக்கொள். அவர் உனக்காக பரிதபிக்கின்ற கர்த்தர். உன் பாவங்களை மன்னித்து அவர் உன்னை ஏற்றுக்கொள்வார். பாவத்தை அறிக்கையிட்டு, மனந்திரும்பி தேவனை அண்டிக்கொள்வதினால் உண்டாகும் பாக்கியத்தைக் குறித்து யோனா தீர்க்கதரிசியின் புஸ்தகத்திலே காணலாம்.

தேவன் சொல்லுகின்றார்:

யோனா 1:2 “நீ எழுந்து மகா நகரமாகிய நினைவேக்குப் போய், அதற்கு விரோதமாகப் பிரசங்கி: அவர்களுடைய அக்கிரமம் என் சமூகத்தில் வந்து எட்டினது என்றார்”

மகா நகரமாகிய நினைவேப் பட்டணத்தாரின் அக்கிரமம் தேவனுடைய சமூகத்தில் வந்து எட்டினதினால் தேவனுடைய கடினமானக் கோபத்தின் வார்த்தை அந்த நகரத்துக்கு விரோதமாக வெளிப்படுகின்றது. தேவனுடைய கோபம் அந்த நகரத்தின் மீது பற்றியெரிகின்றது. யோனா தேவனுடைய வார்த்தையை அந்தப் பட்டணத்தாருக்கு இவ்வாறாக தெரிவிக்கின்றான்:
யோனா 3:4 “...இன்னும் நாற்பது நாள் உண்டு, அப்பொழுது நினைவே கவிழ்க்கப்பட்டுப்போம் என்று கூறினான்”

நினைவேப் பட்டணத்தாரின் மீறுதல்களினிமித்தம் தேவனுடைய உக்கிரமான கோபம் நினைவே மீது வெளிப்படுகின்றது. நாமும் நம்முடைய இருதயக் கடினத்தினால் அநேக பாவஞ்செய்து தேவனை கோபமுடிகின்றோம்.

“நாம் நம் பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பி, அவரை முத்தஞ்செய்து ஒப்புரவாகி தேவனை அண்டிக் கொள்ளும்போது, அவர் தம் கோபத்தைவிட்டு திரும்பி நம் மீது மனஸ்தாப்படுவார். நம்மை மன்னிப்பார்.

தேவனுடைய கோபத்திலிருந்து தப்பிக்க வழியே இல்லையா என்று நீ நினைக்கலாம். அதைத்தான் சங்கீதம் 2:12ல் காண்கின்றோம். நாம் நம் பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பி, அவரை முத்தஞ்செய்து ஒப்புரவாகி தேவனை அண்டிக்கொள்ளும்போது, அவர் தம் கோபத்தைவிட்டு திரும்பி நம் மீது மனஸ்தாப்படுவார். நம்மை மன்னிப்பார்.

நினைவேப் பட்டணத்தார், தேவனின் கோபம் வெளிப்படும்போது என்ன செய்தார்களாம்? யோனா 3:5-9ல் அருமையாக அவர்களின் மனந்திரும்புதல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த

ஜனங்கள் தேவனை விசுவாசித்து, உபவாசத்தோடு உரத்த சத்தமாய் தேவனை நோக்கி கூப்பிட்டு, தங்கள் பொல்லாத வழிகளையும் கைகளின் கொடுமையையும் விட்டு தேவனிடமாக மனந்திரும்பினார்கள்.

நினைவேப் பட்டணத்தார் மனந்திரும்பி தேவனை நோக்கி கூப்பிட்டபோது தேவன் என்ன செய்தாராம்? யோனா 3:10 “அவர்கள் தங்கள் பொல்லாத வழியைவிட்டுத் திரும்பினார்களென்று தேவன் அவர்களுடைய கிரியைகளைப் பார்த்து, தாம் அவர்களுக்குச் செய்வேன் என்று சொல்லியிருந்த தீங்கைக் குறித்து மனஸ்தாப்பட்டு, அதைச் செய்யாதிருந்தார்.”

நினிவேப் பட்டணத்தார் உண்மையாக மனந்திரும்பி தேவனை அண்டிக் கொண்டதினால், அவர் அந்தப் பட்டணத்தார் மீது பரிதபித்து அவர்களை அழிக்காதபடிக்கு மனம் மாறினார்.

நீயும் உன் பாவத்தை தேவனிடத்தில் அறிக்கை செய்து அவரை அண்டிக்கொள்வாயானால், தேவன் உன் பாவங்களை நீக்கி உன்னை ஏற்றுக் கொள்வார். உன் பாவங்களை மன்னித்து உன்னை ஏற்றுக் கொள்ளும் தேவன் உனக்கிருக்க, நீ ஏன் குற்ற உணர்வினால் கலங்கி அவரைவிட்டு தூரமாக நிற்க வேண்டும்? என் அன்பு பிள்ளையே, நீ கலங்காதே, அவரை அண்டிக்கொள். அவர் உன்னை ஏற்றுக்கொள்வார்.

உன்னை தேவன் ஓர் உயர்வான நோக்கத்திற்காக அழைத்திருக்கலாம். அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்ய உன்னை அவர் தெரிந்தெடுத்திருக்கலாம். ஆனால் நீயோ உன் சுய இச்சையினால் பாவத்தில் வீழ்ந்து போயிருக்கலாம். கலங்காதே நீ மனந்திரும்புவாயானால் உனக்கும் மன்னிப்பு உண்டு.

“உன் பாவங்களை மன்னித்து உன்னை ஏற்றுக் கொள்ளும் தேவன் உனக்கிருக்க, நீ ஏன் குற்ற உணர்வினால் கலங்கி அவரைவிட்டு தூரமாக நிற்க வேண்டும்?”

தேவனால் நசரேயனாய் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, இஸ்ரவேலரை பெலிஸ்தரின் கைக்கு நீங்கலாக்கி இரட்சிக்க தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவன்தான் சிம்சோன். ஆனாலும் அவன் தன் வாழ்வில் பாவமானக் காரியங்களுக்கு இடங்கொடுத்து வீழ்ந்து போகிறான். பாவத்தினால் எதிரிகள் அவனை மேற்கொள்ளுகின்றார்கள். கண்கள் பிடுங்கப்பட்டு மற்றவர்களுக்கு ஓர் வேடிக்கையாக அவன் வாழ்வு மாறிப் போகின்றது. வீழ்ந்து போன அந்த நிலையில் சிம்சோன் தேவனை நோக்கி மனந்திரும்பினான். தேவன் அவனைக் கைவிட்டாரோ? இல்லவே இல்லை. தன்னை நினைத்தருளி பலப்படுத்தும்படிக்கு அவன் செய்த விண்ணப்பத்தை தேவன் கேட்டு உடனே பதிலளித்தார். அவன் தன் எதிரிகளை மேற்கொள்ளும்படி அவனுக்குக் கிருபை அளித்தார். அவனை மன்னித்துப் பரலோகத்தில் சேர்த்துக் கொண்டார்.

நீயும் அவரிடமாக மனந்திரும்பும் பொழுது அவர் உன்னையும் தம் ராஜ்ஜியத்தில் ஏற்றுக்கொள்வார். நீ செய்யவேண்டியதெல்லாம் முழுமனதாய் தேவனிடம் மனந்திரும்பி உன் பாவத்தை அறிக்கையிடுவதுதான். அவர்

தம்முடைய இரத்தத்தினால் உன் பாவங்களை நீக்கி உன்னைச் சுத்திகரிப்பார்.

பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்பி, தேவனிடமாக கிட்டிசேரும் உன்னைப் பார்த்து தேவன் சொல்லுகின்றார்:

“.. இனிப் பாவஞ் செய்யாதே” (யோவான் 8:13). தேவனிடத்தில் உன் பாவத்தை நீ அறிக்கையிட்டு மனந்திரும்பி அவரின் பாவமன்னிப்பை பெற்றபின்பு மீண்டும் பாவம் செய்வாயானால், உன் பின்னிலமை முன்னிலமையைக்காட்டிலும் அதிக கேடுள்ளதாகும் என்பதை மறந்து விடாதே. தொடர்ந்து நாம் பாவம் செய்து தேவனின் கிருபையையும் இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தையும் அசட்டைப் பண்ணுவோமானால் நம் வாழ்வின் நிலை பரிதாபமாகும். நீ இயேசுவை விட்டுத் தொடர்ந்து தூரமாய் செல்வாயானால், இழப்பு உனக்குதான் என்பதை மறந்து விடாதே.

2 பேதுரு 2:20 “கர்த்தரும் இரட்சகருமாயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவினாலே உலகத்தின் அசத்தங்களுக்குத் தப்பினவர்கள் மறுபடியும் அவைகளில் சிக்கிக் கொண்டு ஜெயிக்கப்பட்டால், அவர்களுடைய பின்னிலமை முன்னிலமையிலும் கேடுள்ளதாயிருக்கும்”

“நீ இயேசுவை விட்டுத் தொடர்ந்து தூரமாய் செல்வாயானால், இழப்பு உனக்குதான் என்பதை மறந்து விடாதே”

என் வாழ்விலும் நான் பாவத்தில் மீண்டும் விழுந்தபோது ஒரு காரியத்தை ஆவியானவர் ஒரு நாள் வெளிப்படுத்தினார். ஒரு மலை முகட்டின் மேல் நானும் ஆண்டவருமாக நிற்கின்றோம். திடீரென்று சத்துரு தோன்றி என்னை மலைமுகட்டின் மேலிருந்து கீழே தள்ளுகிறான். தேவனோ என்னைத் தம் கரம் நீட்டிப் பிடிக்க, நான் அவரது கரத்தின் உதவியோடு அந்த முகட்டில்

தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றேன். கீழே அதலப் பாதாளம். அந்தக் கரத்தின் பிடியினாலேயே நான் தொங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றேன். திடீரென்று என்னைப் பிடித்திருந்த ஆண்டவரின் கரத்தை நானே அடித்துக் காயப்படுத்த ஆரம்பிக்கின்றேன். முடிவில் நான் அடித்த அடிகளின் உக்கிரத்தினால் உண்டானக் காயத்தினால், தேவனுடைய கரம் வலுவழிந்து போய்விட நான் அதலப் பாதாளத்தினுள் வீழ்ந்து ஜீவனை இழக்கின்றேன்.

ஆண்டவர் இதை வெளிப்படுத்தி இவ்வாறாக கூறினார்: “என் அன்பு மகனே, முதன்முறையாக நீ சத்துருவினால் பாவத்தினுள் தள்ளப்பட்டபொழுது நான் கரம் நீட்டி உன்னைப் பிடித்துக் காப்பாற்றினேன். நீயோ என்

கரத்தைப் பிடித்து மேலே வருவதற்குப் பதிலாக நீ அந்தப் பாவ இச்சையில் சந்தோஷப்பட்டு அதிலே மீண்டும் விழுந்து என் கரத்தைக் காயப்படுத்துகின்றாய். நீ இன்னும் இதைத் தொடர்வாயானால் என் கரத்தின் வலுக் குறைந்து உன்னைக் கைவிடும் நிலை உருவாகும். அத்தருணத்தில் எனக்குக் காயங்கள் மாத்திரம் உண்டாயிருக்கும். ஆனால் ந்யோ உன் ஆத்துமாவின் ஜீவனை இழப்பாய்”.

என் அன்பு பிள்ளையே! நாம் தொடர்ந்து பாவம் செய்வோமானால் நம் ஆத்துமா மரிக்கும். நாம் முடிவில் நித்திய ஜீவனை இழந்து வேதனைப்படுவோம். என் அன்பு பிள்ளையே! நீ இதுவரையிலும் தொடர்ந்து பாவத்தினால் நிறைந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கலாம். இன்று நீ மனந்திரும்பி, உன் பாவங்களை இயேசுவிடமாக அறிக்கை செய்வாயானால் தேவன் உன் பாவங்களை மன்னித்து உன்னைப் பரிசுத்தவானாக நிலைநிறுத்துவார்.

“பாவத்தை விட்டு
மனந்திரும்பு.
பாவத்தை
தேவனிடமாக
அறிக்கை செய்.
அறிக்கை செய்தபின்பு
பாவத்தை விட்டுவிடு.
மீண்டும் பாவம்
செய்யாதே.”

நீ குற்ற உணர்வினால் தவிக்க வேண்டியதில்லை. நீ செய்ய வேண்டியதெல்லாம்

- ✓ பாவத்தை விட்டு மனந்திரும்பு
- ✓ பாவத்தை தேவனிடமாக அறிக்கை செய்
- ✓ அறிக்கை செய்தபின்பு பாவத்தை விட்டுவிடு
- ✓ மீண்டும் பாவம் செய்யாதே

நீ இவைகளைச் செய்யும்பொழுது ஆண்டவர் உன் பாவங்களை நீக்கி, உன்னைத் தம் இரத்தத்தினால் சுத்திகரித்து, உன்னைப் பரிசுத்தப்படுத்தி ஏற்றுக்கொள்வார். நீ கர்த்தருக்குள் நிலைநிறுத்தப்படுவாய்.

என் அன்பு பிள்ளையே! ஆண்டவர் உன்னை நேசிக்கின்றார். ஒருபோதும் அவர் உன்னைப் புறம்பே தள்ளமாட்டார். புகழ்பெற்ற தேவனுடைய ஊழியக்காரர், தன் மரணப்படுக்கையின் கடைசி நிமிடத்தில் வெற்றியுள்ள கிறிஸ்துவ வாழ்க்கை வாழும் இரகசியத்தைத் தெரிவித்தாராம். அது என்ன தெரியுமா?

1. தினமும் ஜெபி
2. தினமும் வேதம் வாசி. அவ்வளவு தான்.

என் அன்பு பிள்ளையே! நீ பாவப்போராட்டங்களை மேற்கொள்ள விரும்பினால், வெற்றியுள்ள கிறிஸ்துவ வாழ்க்கை வாழ விரும்பினால், தினமும் அதிகாலையில் தேவ சமூகத்தில் வந்து ஜெபித்து அவரோடு நிலையான ஓர் உறவை ஏற்படுத்திக்கொள். அவருடைய வார்த்தையாகிய வேதத்தை தினமும் வாசி. அவருடைய வேதம் உன் கால்களுக்குத் தீபமும், உன் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருந்து உன்னை என்றும் காத்து வழிநடத்தும். ஒருபோதும் தேவன் உன்னைப் புறம்பே தள்ளவே மாட்டார். ஆமென்!!!

இந்தப் புஸ்தகத்தை வாசித்து ஆண்டவருக்கு வாழ்வை ஒப்புக்கொடுத்து இனி ஆண்டவரின் பரிசுத்தப் பாதையில் மாத்திரமே செல்வேன், அவரை விட்டு விலகி உலகத்தின் பின்னே போகவே மாட்டேன் என்று தீர்மானம் எடுத்து அதின்படி நடக்க ஒப்புக்கொடுக்கின்ற உன்னைப் பார்த்து தேவன் வாக்குப் பண்ணுகின்றார்:

“அவருடைய வேதம் உன் கால்களுக்குத் தீபமும், உன் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருந்து உன்னை என்றும் காத்து வழிநடத்தும்”

“நீ பயப்படாதே நான் உன்னுடனே இருந்து உனக்கு முன்னே சென்றுக் கோணலானவைகளைச் செவ்வையாக்குவேன். என்னுடைய ஒத்தாசை ஒழிந்து போவதில்லை. நீ பரிசுத்தவானாயிருப்பாய். யாக்கோபே, உன்னிடத்தில் குற்றம் காணப்படுவதில்லை. நீ என் சமூகத்தில் பண்ணின விண்ணப்பத்தைக் கேட்டேன். இன்று கண்ட எகிப்தியரை இனி நீ காண்பதில்லை. பயப்படாதே நான் உன்னுடனே இருக்கின்றேன். எழும்பி காரியத்தை நடப்பி. என் கரம் உன்னோடு இருக்கும். மனமகிழ்ச்சியாயிரு. நிச்சயம் நீ ஆசீர்வாதம் பெற்றுக் கொள்வாய்.

எனக்குப் பயப்படும் பயத்தை உன் இருதயத்தில் வைத்து எல்லா நன்மைகளையும் தருவேன். உன் நுகத்தை முறித்து, உன் கட்டுகளை அகற்றி விட்டேன். நானே உன் பெலன். நான் உன்னைத் தெரிந்துக் கொண்டபடியினால் உன்னைக் குற்றப்படுத்துபவன் யார்? நான் உன் மீது அன்பாயிருக்கின்றேன். நான் உன்னைக் கைவிடவேமாட்டேன். முந்தின ஆலயத்தின் மகிமையை பார்க்கிலும் பிந்தின ஆலயத்தின் மகிமைப் பெரியதாயிருக்கும். புதிய காரியங்களை நான் செய்வேன். நீ அதிசயங்களைக் காண்பாய்” என்பதே. ஆமென்.

“கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக”

இ-மெயில்: narainpons@gmail.com

வெப்சைட்:

www.goldenhandsofgrace.blogspot.com